

موسسه مطالعات بین المللی انرژی

پایش هفتگی تحوالات نفت ۴۶

شماره ۴۶ / هفته چهارم / تیر ماه ۱۴۰۱

پژوهشکده اقتصاد انرژی

● برنامه فدرال رزرو در افزایش نرخ بهره برای مبارزه با تورم ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد

● اوپک پلاس همچنان ۲٫۵ میلیون بشکه در روز کمتر از هدف تولید خود وارد بازار می‌کند

● تغییر پر هزینه در ساختار انرژی اروپا

● با افزایش نگرانی ناشی از رکود اقتصادی، قیمت نفت وارد روند نزولی می‌شود

● قیمت بنزین بیشترین کاهش روزانه را در نزدیک به ۱۵ سال اخیر داشته است

● در چه شرایطی قیمت نفت خام می‌تواند به ۶۵ دلار برسد؟

● آیا آمریکا می‌تواند آسیا را متقاعد کند که قیمت نفت روسیه را محدود کند؟

● چرا ایالات متحده ذخایر نفت اضطراری خود را به چین ارسال می‌کند؟

● کشورهایی که همچنان نفت و گاز روسیه را می‌خرند

● آیا هیدروژن سوخت آینده هوانوردی پاک است؟

● آژانس بین‌المللی انرژی هشدار داد جهان در برابر تسلط انرژی خورشیدی چین آسیب پذیر است

● انرژی هسته‌ای، نه یک جایگزین، بلکه یک ضرورت است

تغییرات هفتگی نفت خام‌های شاخص

(دلار در بشکه)

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعدار	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست تگزاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبداوپک	هفته
۵٫۱	۱۱۶٫۸۲	۴٫۲	۱۲۱٫۷۵	۳٫۵	۱۲۰٫۴۴	هفته منتهی به ۱۰ ژوئن ۲۰۲۲
۴٫۲	۱۲۱٫۷۵	-۲٫۳	۱۱۸٫۹۸	-۳٫۳	۱۱۶٫۴۶	هفته منتهی به ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲
-۲٫۳	۱۱۸٫۹۸	-۵٫۲	۱۱۲٫۷۴	-۸	۱۰۷٫۱۸	هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ۲۰۲۲
-۵٫۲	۱۱۲٫۷۴	۰٫۴	۱۱۳٫۲۴	۱٫۸	۱۰۹٫۰۶	هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲
۰٫۴	۱۱۳٫۲۴	-۶٫۶	۱۰۵٫۷۳	-۵٫۷	۱۰۲٫۸۰	هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

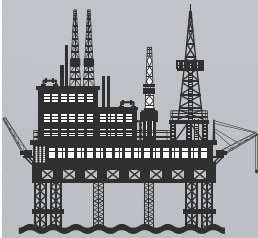
بازنگری در میزان کاهش پیش‌بینی شده‌ی تولید نفت روسیه توسط موسسات بین‌المللی انرژی

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

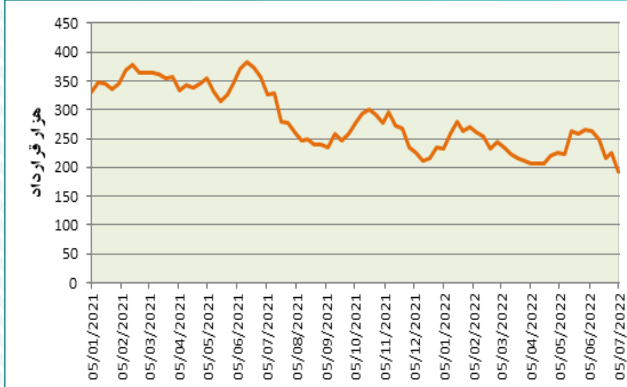

راهبرد جدید آمریکا در تحریم نفت روسیه با تعیین سقف قیمتی

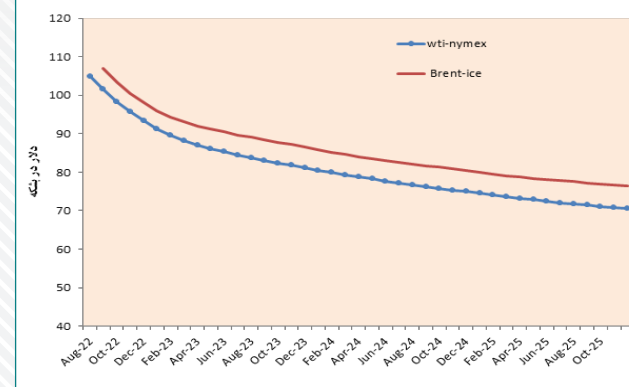
بررسی اثرات احتمالی تصویب لایحه نوپک در سنای آمریکا

نمودار خالص وضعیت خرید بورس بازار در بازار نایمکس در بخش آبی‌های نفت خام

نمودار قیمت نفت برنت و وست تگزاس در بورس آیس و نایمکس در ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

اقتصاد نفت

برای تولید و حمل و نقل مواد غذایی مورد نیاز است. انرژی غیرنفتی از نظر کمیت، کمی انعطاف پذیرتر از نفت است، اما مقدار کل انرژی سرانه غیرنفتی باید افزایش یابد تا از پیامدهای بسیار نامطلوب جلوگیری شود.

شواهد کمی وجود دارد که نشان دهد خاورمیانه یا هر جای دیگر واقعاً می‌تواند تولید را به طور چشمگیر افزایش دهد. زمانی که اقتصاد شروع به انقباض کند، بدهی‌ها به مشکل بزرگی تبدیل خواهند شد. بانک‌ها ترازنامه‌های خود را دچار اختلال می‌بینند و ممکن است مجبور به تعطیلی شوند. شهروندان دارای سپرده ممکن است متوجه شوند که تنها بخشی از موجودی آنها برای خرج کردن در دسترس است. برنامه‌های دولتی لزوماً مجبور خواهند شد برای تطابق با منابع انرژی موجود، تعدیل شوند. به عنوان مثال، اگر مواد سنگفرش جاده در دسترس نباشد، جاده‌ها را نمی‌توان دوباره آسفالت کرد. اگر سوخت برای اتوبوس‌های مدرسه پیدا نشود، دانش آموزان ممکن است مجبور به یادگیری در خانه باشند. دولت‌ها در همه سطوح وعده برنامه‌های بازنشستگی را داده‌اند. بسیاری از کارفرمایان وعده طرح‌های بازنشستگی را داده‌اند. بدون عرضه فزاینده انرژی ارزان برای تولید، این وعده‌ها بی‌معنی است، به نحوی که دولت‌ها لازم می‌بینند از وعده‌های خود کوتاهی کنند. دولت‌ها در سراسر جهان می‌توانند انتظار داشته باشند که با مشکلات مشابهی روبرو شوند. با عرضه کمتر انرژی در دسترس، به نظر می‌رسد کل اقتصاد جهانی شروع به فروپاشی کند. کالاهای کمتری از طریق تجارت بین‌المللی در دسترس خواهند بود. این انرژی ارزان است که به اقتصاد امروز اجازه عملکرد داده است. زمانی که این انرژی ارزان تمام شود، اقتصاد جهانی باید به جهات مختلف به یکباره منقبض شود. دقیقاً مشخص نیست چه شرایطی در پیش است و شاید این ناشی از کمبود دانش کلی در این زمینه باشد. در هر صورت نمی‌توان تصور کرد که اقتصاد جهانی به سرعت در حال تغییر و بدتر شدن باشد.

برنامه فدرال رزرو در افزایش نرخ بهره برای مبارزه با تورم ممکن است نتیجه معکوس داشته باشد

قیمت‌های بالای انرژی بر اقتصاد جهانی تاثیر می‌گذارد و افزایش نرخ بهره که اخیراً توسط فدرال رزرو اجرایی شده، ممکن است کمکی به بهبود آن نکند. تلاش کنونی برای کاهش تورم منجر به کاهش عرضه انرژی و اقتصاد جهانی خواهد شد که به سرعت در حال تغییر به سمت بدتر شدن است. زمانی که اقتصاد شروع به انقباض کند، بدهی‌ها به مشکل بزرگی تبدیل خواهند شد. اکثر مردم نمی‌دانند که اقتصاد جهانی یک سیستم مبتنی بر فیزیک است که از انرژی نیرو و قدرت می‌گیرد. اگر انرژی به طور ناگهانی بسیار کمتر در دسترس باشد، مشکل بزرگی ایجاد خواهد شد.

جهان در حال حاضر به طور جدی با کمبود نفت و زغال سنگ مواجه است. منابع آبی در صورتی که در دسترس باشند، احتمالاً بسیار کمتر و گرانتر خواهند بود. سایر انواع انرژی (از جمله گاز طبیعی، هسته‌ای، برق آبی، بادی و خورشیدی) به سیستمی افزوده می‌شوند که بر پایه زغال سنگ و نفت ساخته شده‌اند. رهبران کنونی جهان ظاهراً به این نکته توجه ندارند که وضعیت انرژی بسیار شبیه سطح آب یک دریاچه است. اگر از بالا به آن نگاه کنیم، به نظر می‌رسد هنوز آب در آنجا وجود دارد، اما در واقع، عمق کافی وجود ندارد. عرضه انرژی در جهان نیز شبیه به همان است. میزان ذخایر اثبات شده مهم نیست، مقدار سوخت‌های فسیلی که می‌توان با قیمت مقرون به صرفه استخراج کرد، مهم است. اگر بانک‌های مرکزی با استفاده از نرخ‌های بهره بالاتر، عرضه انرژی در آینده را کاهش دهند، می‌توان انتظار داشت که کشورها در آینده با مشکلات بزرگی مواجه شوند.

مقدار انرژی مورد نیاز اقتصاد بستگی زیادی به جمعیت دارد. هر چه جمعیت جهان بیشتر باشد، نفت بیشتری

اوپک پلاس همچنان ۲٫۵ میلیون بشکه در روز کمتر از هدف تولید خود وارد بازار می‌کند

پلاس غیر اوپک، قزاقستان و آذربایجان در ماه ژوئن به دلیل نگهداری در میادین نفتی کلیدی کاهش تولید داشتند. عرضه نفت خام قزاقستان به بازارهای جهانی در هفته‌های آینده پس از اینکه دادگاه روسیه در هفته جاری به کنسرسیوم خط لوله خزر (CPC) که مسیر اصلی صادرات نفت خام از میدان عظیم نفتی تنگیز را اداره می‌کند، دستور داد تا فعالیت‌های خود را به مدت ۳۰ روز به تعلیق درآورد، نامشخص شده است. نیجریه از اعضای اوپک، همچنان با مشکلات شدید تولید مواجه است. بر اساس نظرسنجی آرگوس، با کاهش محموله‌های نفت خام فورکادوس و کوا آیبو، تولید این کشور در ژوئن به پایین‌ترین حد ۱۷ ماه گذشته رسید. نظرسنجی ماهانه رویترز در هفته گذشته نشان داد نیجریه همچنین عامل اصلی کاهش تولید در تمامی ۱۳ عضو اوپک در ماه ژوئن بوده است. بر اساس این نظرسنجی، تولید نفت خام اوپک در ماه ژوئن نسبت به ماه می به دلیل قطعی برق در لیبی و نیجریه کاهش یافت و ۱۰ تولیدکننده اوپک متعهد به پیمان اوپک پلاس، تولید خود را تنها ۲۰۰۰۰ بشکه در روز در ماه گذشته افزایش دادند. هفته گذشته اوپک پلاس افزایش ۶۸۰۰۰ بشکه در روز تولید را برای ماه اوت تایید کرد. با این حال، این گروه همچنان به طور قابل توجهی نسبت به اهداف خود کمتر تولید می‌کند.

بر اساس نظرسنجی آرگوس که روز جمعه ۸ جولای منتشر شد، اوپک پلاس بیش از ۲٫۵ میلیون بشکه در روز (بشکه در روز) کمتر از هدف خود در ژوئن تولید کرد. این وضعیت علیرغم افزایش مجدد تولید نفت روسیه که به افزایش تولید این گروه از ماه می ۷۳۰ هزار بشکه در روز کمک کرد ایجاد شده است. عربستان سعودی و عراق، به عنوان اولین و دومین تولیدکنندگان بزرگ اوپک، با افزایش تقاضای داخلی نیروگاه‌هایی که نفت می‌سوزانند، تولید خود را افزایش دادند. روسیه که بزرگترین تولیدکننده غیر اوپک در پیمان اوپک پلاس است، در ماه گذشته شاهد افزایش تولید خود بود و نسبت به ماه می ۵۵۰۰۰۰ بشکه در روز افزایش تولید داشت. تولید نفت روسیه در ژوئن افزایش یافت و به سطوحی نزدیک شد که آخرین بار در فوریه، درست قبل از بحران روسیه و اوکراین مشاهده شده بود. بیشتر این بازگشت به دلیل دریافت بالاتر از پالایشگاه‌های داخلی بود. نظرسنجی آرگوس نشان داد که در سایر بخش‌های گروه اوپک

تغییر پرهزینه در ساختار انرژی اروپا

کنند و ریسک‌های مالی را که واقعاً منحصرأ متعلق به دولت است، بپذیرند. فرانسوی‌ها با این موضوع برخورد خواهند کرد. آلمان که مسیر تقریباً معکوس را در پیش گرفت، پس از حادثه فوکوشیما، انرژی هسته‌ای را در آینده خود کنار گذاشت و در نتیجه، به جای آن به انرژی به گاز روسیه وابسته شد. یک ماه پیش آلمان کنترل گاز پروم ژرمنیا را به دست گرفت که بخش حیاتی زیرساخت گاز طبیعی در این کشور است. اکنون این کشور با مشکل گاز طبیعی ناشی از بحران روسیه و اوکراین روبرو است. آلمان ممکن است مجبور شود Uniper، یکی از بزرگترین شرکت‌های برق آلمان را از ورشکستگی نجات دهد و حتی بدتر از آن، به شرکت‌ها اجازه دهد هزینه‌های سوخت بالاتر را به مصرف‌کنندگان منتقل کنند. علاوه بر این، شرکت‌های بزرگ نفتی قصد دارند از سال ۲۰۲۶ قراردادهای بلندمدت LNG را با قطر امضا کنند که البته این کمک‌چندانی نخواهد کرد. احتمالاً بسیاری از این گاز جدید جایگزین صادرات گاز پروم به اروپا خواهد شد. تنوع عرضه ریسک را کاهش می‌دهد، اما آیا وابستگی به قطر لزوماً تصمیمی کم‌خطر است؟ وابستگی به گاز طبیعی روسیه نیز زمانی تصمیمی کم‌خطر محسوب می‌شود. زیرساخت‌ها و تامین انرژی جزء حیاتی امنیت ملی کشورها است و نادیده گرفتن جنبه‌های امنیتی سیاست انرژی به منظور صرفه‌جویی در هزینه می‌تواند به یک اشتباه بزرگ و جبران‌ناپذیر تبدیل شود.

فرانسه قصد دارد، EDF، شرکت عظیم خود را دوباره ملی کند. به نظر نمی‌رسد که این موضوع مهمی باشد، زیرا دولت در حال حاضر ۸۴ درصد از سهام باقیمانده EDF را در اختیار دارد. دولت فرانسه می‌خواهد تولید هسته‌ای را در فرانسه گسترش دهد و همچنین EDF می‌خواهد که پول کلانی را برای بازسازی نیروگاه‌های هسته‌ای متعدد هزینه کند. دولت فرانسه به عنوان سهامدار عمده می‌تواند این اجبار را ایجاد کند. هیئت مدیره‌ای که مسئولیت امانتداری در قبال سهامداران و سایر تامین‌کنندگان سرمایه را دارد، برای تصویب یک استراتژی که بسیار پرخطر یا از نظر اقتصادی غیررقابتی به نظر می‌رسد، مشکل خواهد داشت. در نهایت، EDF یک بخش از وزارت دفاع نیست، بلکه یک شرکت تا حدودی خصوصی شده است که دولت به عنوان بزرگترین و کنترل‌کننده و سهامدار آن است. اگر فرانسه به دلایل ژئوپلیتیکی یا استراتژیک به انرژی هسته‌ای بیشتری نیاز داشته باشد، علیرغم ضرر ظاهری هزینه آن در بازار، با این تصمیم مخالفتی وجود ندارد. موضوع اصلی سیاست فعلی است که برخی از سهامداران غیردولتی را ملزم می‌کند که بار امنیت ملی را تحمل

تحولات بازار نفت

با افزایش نگرانی ناشی از رکود اقتصادی، قیمت نفت وارد روند نزولی می‌شود

سعودی اخیراً (چند ساعت قبل از سقوط قیمت‌های آتی)، قیمت‌های خود را به اروپا به افزایش داد. در همین حال، قیمت‌های بالای گازوئیل و بنزین به پالایشگاه‌ها انگیزه زیادی برای خرید نفت خام می‌دهد. در هر صورت، به نظر می‌رسد که با کاهش تولید لیبی و در خطر بودن صادرات قزاقستان، اختلال در عرضه بیشتر شود. اما این ممکن است تنها آغاز مشکلات عرضه نفت باشد.

بر اساس گزارش بلومبرگ، امریکا و متحدانش در تلاش برای کاهش درآمد روسیه، مکانیسمی را برای محدود کردن قیمت نفت روسیه بین ۴۰ تا ۶۰ دلار در هر بشکه مورد بحث قرار داده‌اند. با این حال، چنین اقدامی ممکن است با خطر اقدام تلافی جویانه پوتین همراه شود، که می‌تواند برای بازار نفت فاجعه بار باشد. هفته گذشته، جی پی مورگان هشدار داد که اگر کشورهای گروه ۷ موفق به اعمال محدودیت بر قیمت نفت روسیه شوند و ولادیمیر پوتین را تحریک به کاهش تولید تلافی جویانه کنند، قیمت جهانی نفت ممکن است به ۳۸۰ دلار در هر بشکه برسد.

به گفته JPM، موقعیت مالی قوی روسیه به این معنی است که این کشور می‌تواند تولید نفت خام را تا ۵ میلیون بشکه در روز کاهش دهد، بدون اینکه به اقتصادش آسیب زیادی وارد شود. با این حال، چنین کاهش شدیدی برای مصرف کنندگان نفت خبر بسیار بدی خواهد بود زیرا قیمت نفت برنت را به ۳۸۰ دلار در هر بشکه خواهد رساند.

بدیهی‌ترین و محتمل‌ترین خطر با اجرای طرح محدودیت قیمت این است که روسیه ممکن است با کاهش صادرات، مقابله به مثل کند.

قیمت نفت از اوج خود در ماه مارس بیش از ۲۰ درصد کاهش یافته است. برای دومین روز متوالی، سهام شرکت‌های نفت و گاز کاهش یافت، زیرا معاملات آتی نفت خام ایالات متحده در روند نزولی قرار گرفت و بیش از ۲۰ درصد از اوج خود در ماه مارس در روز چهارشنبه سقوط کرد. سقوط ۱۰ درصدی هر دو شاخص نفت خام برنت و وست تگزاس اینترمدیت در روز چهارشنبه بخش انرژی را برای اولین بار در چند ماه گذشته در قلمرو نزولی فرو برد.

فواد رزاق زاده، تحلیلگر بازار در سیتی ایندکس به بلومبرگ گفت بسیاری از تحلیلگران انتظار دارند که اقتصادهای پیشرو جهان در چند ماه آینده رشد منفی داشته باشند و این امر ایالات متحده را وارد رکود خواهد کرد.

جیووانی استانو، تحلیلگر UBS Group AG به بلومبرگ گفت، ترس از رکود احتمالاً برخی از سرمایه‌گذاران را از تجارت نفت به عنوان پوشش تورمی خارج کرده است. ماه گذشته، مقامات فدرال رزرو نرخ بهره را در تلاش برای کاهش تورم افزایش دادند.

با این اوصاف، بازارهای فیزیکی نفت که اطلاعات مهمی از روند عرضه و تقاضا ارائه می‌دهند، تا حد زیادی بدون تغییر باقی مانده‌اند، یعنی هنوز عرضه محدود و تقاضا همچنان بالاست. بطوریکه در این شرایط عربستان

قیمت بنزین بیشترین کاهش روزانه را در نزدیک به ۱۵ سال اخیر داشته است

در حالی که قیمت بنزین هنوز ۱/۵۰ دلار در گالن بیشتر از این زمان در سال گذشته است، یک شبه به شدت کاهش یافت که بزرگترین کاهش یک روزه در نزدیک به ۱۵ سال گذشته بود. قیمت هر گالن بنزین در ایالات متحده در روز جمعه به طور متوسط ۴/۷۲۱ دلار بود که از ۴/۷۵۲ دلار به ازای هر گالن در روز پنجشنبه ۳۱ سنت کاهش یافته است. با افزایش قیمت نفت خام در روزهای پنجشنبه و جمعه، قیمت بنزین به کاهش خود ادامه داد. قیمت هر بشکه نفت خام وست تگزاس اینترمدیت، روز جمعه با ۲/۰۱ دلار افزایش به ۱۰۴/۷۰ دلار رسید

ولی قیمت هفتگی آن تقریباً ۴ دلار کاهش یافت. قیمت بالای بنزین برای دولت بایدن که تاکنون بیش از ۱۴۵ میلیون بشکه نفت خام از ذخایر استراتژیک نفت این کشور آزاد کرده، نگرانی‌هایی را ایجاد کرده است. در واقع دولت بایدن ذخایر استراتژیک نفت را به سطوحی کاهش داده که در دهه‌های گذشته مشاهده نشده بود. اما کاهش قیمت نفت خام (که حدود ۶۰ درصد از قیمت بنزین را تشکیل می‌دهد) در این هفته عمدتاً به دلیل ترس از رکود اقتصادی بوده است. به گفته DeHaan، علت کاهش قیمت بنزین، افت تقاضای بنزین در ایالات متحده است که نسبت به هفته گذشته تقریباً ۴/۵ درصد کاهش یافته است. اقدام دیگری که دولت بایدن اتخاذ کرده شامل درخواست از اوپک پلاس برای تولید بیشتر است، اما این گروه یا مایل نبوده یا قادر به اجرای سهمیه تولید خود نبوده است.

در چه شرایطی قیمت نفت خام می‌تواند به ۶۵ دلار برسد؟

رکود اقتصادی می‌تواند رشد تقاضای جهانی سوخت را از بین ببرد. به گفته سیتی گروپ، اگر جهان وارد رکود شود، قیمت نفت خام ممکن است تا ۶۵ دلار یا کمتر کاهش یابد. بر این اساس، اگر جهان وارد رکودی شود که تقاضای سوخت را کاهش دهد، ممکن است تا پایان سال جاری میلادی قیمت نفت خام به ۶۵ دلار در هر بشکه و تا پایان سال ۲۰۲۳ به بشکه ای ۴۵ دلار کاهش یابد. این بانک روز سه‌شنبه در گزارشی به نقل از بلومبرگ اعلام کرد که مفروضات این پیش‌بینی شامل رکود جهانی، عدم مداخله اوپک پلاس یا برخی از اعضای آن برای افزایش عرضه و کاهش سرمایه‌گذاری در صنعت نفت است. تحلیلگران سیتی از جمله اد مورس و فرانچسکو مارتوچیا در یادداشتی اشاره کرده‌اند، شواهد تاریخی نشان می‌دهد که تقاضای نفت تنها در بدترین رکودهای

جهانی منفی می‌شود. با این حال، تحلیلگران سیتی علی‌رغم هشدار در مورد احتمال وقوع رکود اقتصادی و سقوط قیمت نفت، در حال حاضر انتظار ندارند که اقتصاد ایالات متحده وارد رکود شود.

ترس از رکود اقتصادی قیمت نفت را در هفته‌های اخیر پایین آورده است و اولین افت ماهانه آن را در ژوئن برای اولین بار در هشت ماه گذشته پس از شروع نگرانی بازار در مورد افزایش شدید نرخ بهره از سوی بانک‌های مرکزی، از جمله فدرال رزرو، ایجاد کردند. اد مورس، رئیس بخش تحقیقات جهانی کالای بانک سیتی، معتقد است که نفت خام به میزان زیادی بیش از حد ارزش گذاری شده است و باید در محدوده ۷۰ دلار باشد. البته سایر بانک‌ها نسبت به قیمت نفت خوش‌بین‌تر هستند، به‌ویژه گلدمن ساکس. به گفته بانک وال استریت، عقب‌نشینی اخیر قیمت نفت می‌تواند فرصتی برای خرید باشد، زیرا قیمت‌ها در تابستان امسال از این سطح بالاتر می‌رود. در نهایت، به یاد داشته باشید، تنها راه حل این مشکلات افزایش سرمایه‌گذاری است.

تحولات سیاست‌های راهبردی و ژئوپلیتیک

ویژه چین و هند دارد.

نخست وزیر ژاپن، فومیو کیشیدا، اوایل ماه جاری پیشنهاد کرد که سقف باید نصف قیمت فعلی نفت روسیه در نظر گرفته شود. نفت روسیه در حال حاضر با تخفیف‌های زیادی نسبت به نفت‌های جایگزین فروخته می‌شود و کاهش بیشتر به نصف، قیمت را به سطحی نزدیک می‌کند که روسیه برای بودجه فدرال خود استفاده می‌کند.

با این حال، تحلیلگران استدلال می‌کنند که ابزار سقف قیمت به دلیل چالش‌هایی که در تأمین حمایت کافی از آن سوی مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان نفت وجود دارد، بعید است کارساز باشد. همچنین، اجرای این اقدام بسیار پیچیده به نظر می‌رسد. سناریویی که به نظر می‌رسد مورد بحث است، گره زدن قیمت‌ها به پوشش بیمه است، زیرا تقریباً تمام بیمه‌های دریایی جهانی در تعداد انگشت شماری از شرکت‌های غربی متمرکز شده است. همچنین این سوال وجود دارد که روسیه چگونه به سقف قیمتی واکنش نشان می‌دهد. آیا واقعاً ممکن است که روسیه این سقف قیمت را بپذیرد و در صدد تلافی آن نباشد؟

است. «وی افزود که آزادسازی اضطراری به تضمین عرضه پایدار نفت خام کمک کرد. رویترز با استناد به داده‌های گمرک، ردیابی کرد که چهارمین پالایشگاه بزرگ نفت ایالات متحده، فیلیپس ۶۶، حدود ۴۷۰۰۰۰ بشکه نفت خام ترش را از سایت ذخیره‌سازی Big Hill SPR در تگزاس به تریست در ایتالیا حمل کرده است. تریست، خط لوله ای است که نفت را به پالایشگاه‌های اروپای مرکزی می‌فرستد. در همین حال، تجارت و بازاریابی آتلانتیک (ATMI)، بازوی شرکت بزرگ نفتی فرانسوی توتال انرژی، ۲ محموله ۵۶۰۰۰۰ بشکه ای صادر کرد. یک منبع صنعتی گفت که محموله‌های نفت خام SPR نیز به هلند و به یک پالایشگاه Reliance در هند فرستاده شد. آنچه بیش از همه قابل توجه است این است که محموله سوم به سمت چین رفت. ذخایر نفت خام به کمترین میزان از سال ۲۰۰۴ رسیده است. پالایشگاه‌ها در نزدیکی سطوح حداکثر ظرفیت کار می‌کنند. پالایشگاه‌ها در سواحل خلیج مکزیک ۹۷٫۹ درصد بهره برداری داشتند که بیشترین میزان در سه سال و نیم گذشته بود.

آیا آمریکا می‌تواند آسیا را متقاعد کند که قیمت نفت روسیه را محدود کند؟

به گزارش آسوشیتدپرس، جانت یلن، وزیر خزانه داری ایالات متحده، در سفر آتی هفته آینده خود به آسیا، از ایده ایالات متحده برای محدود کردن قیمت نفت خام صادراتی روسیه حمایت خواهد کرد. یلن در نشست وزرای دارایی G۲۰ در اندونزی شرکت خواهد کرد و همچنین به توکیو و سئول سفر خواهد کرد تا طرح سقف قیمت نفت را مطرح کند. البته چین در برنامه سفر یلن نیست، اما او از چین خواسته است تا از روابط ویژه خود با روسیه برای پایان دادن سریعتر به بحران در اوکراین استفاده کند. سقف قیمت نفت روسیه یکی از موارد اصلی در دستور کار G۷ در نشست ماه گذشته بزرگترین اقتصادهای جهان بود، جایی که رهبران توافق کردند راه‌های اجرای آن را مطالعه کنند، اما اذعان کردند که نیاز به حمایت واردکنندگان بزرگ به

چرا ایالات متحده ذخایر نفت اضطراری خود را به چین ارسال می‌کند؟

آزادسازی SPR ایالات متحده ماه گذشته به اروپا و آسیا صادر شد، از جمله به چین، آن هم زمانی که قیمت بنزین و گازوئیل ایالات متحده به بالاترین حد خود رسیده است. حدود ۱ میلیون بشکه در روز از ذخایر استراتژیک نفت تا اکتبر با سرعتی بی‌سابقه تخلیه شده است. این تخلیه به این معنی است که ذخایر SPR به کمترین میزان خود از سال ۱۹۸۶ رسیده است. قیمت‌های آتی نفت خام ایالات متحده بالای ۱۰۰ دلار در هر بشکه و قیمت بنزین و گازوئیل بالای ۵ دلار در هر گالن است. مقامات آمریکایی گفته‌اند که اگر از SPR استفاده نمی‌شد، قیمت نفت می‌توانست بالاتر از این باشد. سخنگوی وزارت انرژی گفت: «SPR ابزاری حیاتی برای امنیت انرژی برای رسیدگی به اختلالات عرضه جهانی نفت خام

کشورهایی که همچنان نفت و گاز روسیه را می‌خرند

با وجود تحریم‌ها و ممنوعیت‌های وارداتی، روسیه در ۱۰۰ روز اول پس از بحران اوکراین، ۹۷٫۷ میلیارد دلار سوخت فسیلی صادر کرد که میانگین آن ۹۷۷ میلیون دلار در روز بود. بنابراین، کدام سوخت‌های فسیلی توسط روسیه صادر می‌شود و چه کسی این سوخت‌ها را خریداری می‌کند؟

بازار جهانی انرژی در چند سال گذشته شاهد چندین شوک چرخه‌ای بوده است. کاهش تدریجی سرمایه‌گذاری بازرگانی نفت و گاز و به دنبال آن کاهش تولید ناشی از بیماری همه‌گیر کرونا منجر به کاهش عرضه شد، در حالی که با بازگشایی اقتصادها و سردتر شدن زمستان، مردم انرژی بیشتری مصرف کردند. در نتیجه، تقاضای سوخت فسیلی حتی قبل از بحران روسیه و اوکراین در حال افزایش بود که شوک بازار را تشدید کرد. روسیه سومین تولیدکننده و دومین صادرکننده بزرگ نفت خام است. در ۱۰۰ روز پس از آغاز بحران اوکراین، نفت با اختلاف ۴۸ میلیارد دلار یا تقریباً نیمی از کل درآمد صادراتی، با ارزش‌ترین صادرات سوخت فسیلی روسیه بود. در حالی که نفت خام روسیه با تانکرها حمل می‌شود، شبکه‌ای از خطوط لوله گاز روسیه را به اروپا منتقل می‌کند. در واقع، روسیه ۴۱ درصد از کل واردات گاز طبیعی به اتحادیه اروپا را به خود اختصاص داده است و برخی کشورها تقریباً به طور انحصاری به گاز روسیه وابسته هستند. از ۲۵ میلیارد دلار گاز صادراتی خط لوله، ۸۵ درصد آن به اتحادیه اروپا رسید.

بلوک اتحادیه اروپا ۶۱ درصد از درآمد صادرات سوخت فسیلی روسیه را در دوره ۱۰۰ روزه به خود اختصاص داده است. آلمان، ایتالیا و هلند - اعضای اتحادیه اروپا و ناتو - از بزرگترین واردکنندگان بودند و تنها چین از آنها پیشی گرفت. چین با واردات نزدیک به ۲ میلیون بشکه نفت روسیه در روز در ماه مه، به عنوان بزرگترین واردکننده، از آلمان پیشی گرفت که ۵۵ درصد نسبت به

سال گذشته افزایش داشت. به طور مشابه، روسیه از عربستان سعودی به عنوان بزرگترین تامین‌کننده نفت چین پیشی گرفت. بیشترین افزایش واردات از هند بود که ۱۸ درصد از کل صادرات نفت روسیه را در دوره ۱۰۰ روزه خریداری کرد. مقدار قابل توجهی از نفتی که به هند می‌رود مجدداً به عنوان فرآورده‌های تصفیه شده به ایالات متحده و اروپا صادر می‌شود که در تلاش هستند از واردات روسیه مستقل شوند.

در واکنش به بحران اوکراین، چندین کشور از طریق تحریم واردات، از جمله سوخت‌های فسیلی، اقدامات سختی را علیه روسیه انجام داده‌اند. ایالات متحده و سوئد واردات سوخت فسیلی روسیه را به طور کامل ممنوع کرده‌اند و حجم واردات ماهانه در ماه مه نسبت به زمان آغاز بحران به ترتیب ۱۰۰ درصد و ۹۹ درصد کاهش یافته است. در مقیاس جهانی، حجم واردات ماهانه سوخت فسیلی از روسیه در ماه مه ۱۵ درصد کاهش یافت که نشانه‌ای از احساسات منفی سیاسی پیرامون این کشور است. همچنین شایان ذکر است که چندین کشور اروپایی، از جمله برخی از بزرگترین واردکنندگان در یک دوره ۱۰۰ روزه، سوخت‌های فسیلی روسیه را کاهش وابستگی به روسیه، برخی کشورها نیز از طرح پرداخت روبل این کشور خودداری کرده که منجر به کاهش واردات شده است. کاهش واردات احتمالاً ادامه خواهد داشت. اتحادیه اروپا اخیراً ششمین بسته تحریمی را علیه روسیه تصویب کرده است که تمام محصولات نفت خام روسیه را به طور کامل ممنوع می‌کند. این ممنوعیت که ۹۰ درصد واردات نفت اتحادیه اروپا از روسیه را در بر می‌گیرد، احتمالاً پس از یک دوره شش تا هشت ماهه که اجرای قراردادهای موجود را مجاز می‌کند، تأثیر کامل خود را خواهد گذاشت. در حالی که اتحادیه اروپا در حال حذف تدریجی نفت روسیه است، چندین کشور اروپایی به شدت به گاز روسیه متکی هستند. تحریم کامل سوخت‌های فسیلی روسیه به اقتصاد اروپا نیز آسیب می‌رساند، بنابراین خروج آن احتمالاً تدریجی و منوط به تغییر محیط ژئوپلیتیکی خواهد بود.

تحولات محیط زیست و فناوری

آیا هیدروژن سوخت آینده هوانوردی پاک است؟

چندین پروژه جاه طلبانه هواپیماهای هیدروژنی در حال حاضر در سرتاسر جهان در حال انجام است و شرکت های بزرگ هوانوردی متعددی خبر از سرمایه گذاری در هواپیماهای با موتور سبزرها داده اند. در سال ۲۰۲۰، ایرباس سه هواپیمای مفهومی سوخت هیدروژنی را تحت پروژه ZEROe معرفی کرد. خطوط هوایی دلتا قبلاً اعلام کرده است که با ایرباس برای توسعه فناوری های هیدروژنی خود همکاری می کند. در حالی که طبق نظر ایرباس حداقل ۱۵ سال تا آماده شدن هواپیماهای تجاری هیدروژنی برای پرواز طول خواهد کشید، هواپیماهای مفهومی کوچکتر با سرعت بسیار بیشتری در حال ظهور هستند. در بریتانیا، ZeroAvia در حال برنامه ریزی برای آزمایش اولین پیل سوختی هیدروژنی خود در یک هواپیمای ۱۹ نفره در اواسط ماه جولای است. انتظار می رود که در اواخر تابستان دومین پرواز آزمایشی در کالیفرنیا انجام شود. این هواپیما شامل دو موتور دوگانه است که قادر به تبدیل هیدروژن به الکتریسیته برای به حرکت درآوردن ملخ ها و همچنین باتری ها در یک طرف و یک موتور جت معمولی در طرف دیگر است. این اولین پرواز هیدروژنی دورقمی مسافری خواهد بود که در سراسر جهان آزمایش می شود. ZeroAvia ۱۱۵ میلیون دلار از چندین شرکت خصوصی از جمله، United Airlines، Shell و Alaska Airlines، British Airways، Amazon جمع آوری کرده است، با این امید که تا اواخر سال ۲۰۲۴ یک هواپیمای تجاری کوچک هیدروژنی را راه اندازی کند. در همین حال، در استرالیا، شرکت هواپیمایی Skytrans بر این باور است که اولین پروازهای خود را با سوخت هیدروژن تا سال ۲۰۲۶ انجام خواهد داد و هدف آن تبدیل شدن به یک شرکت هواپیمایی کاملاً کربن خنثی تا سال ۲۰۵۰ است. علیرغم پیشرفت های قابل توجهی که در هوانوردی هیدروژنی دیده می شود، برخی به چالش های قابل توجهی اشاره می کنند که برای رسیدن به پرواز تجاری LH۲ باید بر آنها غلبه کرد. مدیر عامل شرکت مشاوره ای Aviation Projects Keith Tonkin در اینباره اشاره میکند که: مجموعه ای از وظایف زنجیره تامین برای انتقال هیدروژن به مکان هایی که هواپیما در آن قرار دارد، وجود دارد. وی افزود: «همچنین ساخت هیدروژن [سبز] به نیروی زیادی نیاز دارد، بنابراین در زمینه انرژی های تجدیدپذیر نیز کارهایی برای انجام دادن وجود دارد». اگر خطوط هوایی امیدوارند خدمات با سوخت هیدروژن را در یک یا دو دهه آینده اجرا کنند، صنعت هیدروژن سبز باید به طور قابل توجهی توسعه یابد تا بازار هیدروژن و زنجیره تامین جهانی را توسعه دهد.

از آنجایی که صنایع خودرو و حمل و نقل زمینی حرکت خود را از سوخت های فسیلی به سمت جایگزین های تجدیدپذیر آغاز کرده اند، بخش های دیگر نیز به دنبال انجام همین کار هستند. در حالی که در ابتدا به نظر میرسید که حمل و نقل و حرکت کشتی ها و هواپیماها با باتری های الکتریکی یا سوخت سبز هدفی بسیار دور از دسترس است، ولی سرمایه گذاری بیشتر در سال های اخیر شرکت ها را نسبت به آنچه که ممکن است طی دهه آینده به آن دست یابند خوشبین تر کرده است. از آنجایی که شرکت های انرژی در سراسر جهان شاهد نوآوری هایی در هیدروژن سبز هستند، حساب کردن روی این سوخت به عنوان آینده هوانوردی پاک میتواند ذره ذره به واقعیت تبدیل شود. صنعت هوانوردی مسئول حدود ۲ درصد از کل انتشار گازهای گلخانه ای در سطح جهان است و کربن زدایی آن بسیار دشوار است. بسیاری از بازیگران اصلی این بازار چندین سال است که در مورد پتانسیل هواپیماهای با سوخت هیدروژنی گمانه زنی می کنند و این در حالی است که نوآوری های بیشتر، موتور محرک فناوری پیل سوختی را در این سال ها روشن نگاه داشته است. هیدروژن مایع به طور بالقوه می تواند جایگزین نفت سفید به عنوان سوخت هواپیما شود و فقط آب تولید کند و به این ترتیب پرواز هواپیماها را کاملاً کربن زدایی کند. هواپیماهای هیدروژنی دارای چهار جزء اصلی هستند: یک سیستم ذخیره سازی برای ذخیره ایمن هیدروژن مایع، سلول های سوختی برای تبدیل هیدروژن به الکتریسیته، دستگاهی برای کنترل برق سلول ها و یک موتور برای چرخاندن ملخ هواپیما.

شورای بین المللی حمل و نقل پاک در اوایل سال جاری یک مقاله در مورد تجزیه و تحلیل عملکرد هواپیماهای هیدروژنی منتشر کرد که استفاده بالقوه از سوخت های هوانوردی پایدار (SAFs)، به ویژه هیدروژن مایع (LH۲) را برای کربن زدایی صنعت هوانوردی ارزیابی می کرد. این مقاله پیشنهاد کرد که معرفی هواپیماهای LH۲ به ناوگان جهانی، از سال ۲۰۳۵، می تواند به اهداف اقلیمی ۲۰۵۰ هوانوردی کمک کند. با این حال، هواپیماهای دارای سوخت هیدروژنی احتمالاً برد کوتاه تری نسبت به هواپیماهای سوخت فسیلی دارند و نیاز به انرژی بیشتری به ازای مسافر-کیلومتر دارند، (با پتانسیل حمل تقریباً ۱۶۵ مسافر تا ۳۴۰ کیلومتر).

آژانس بین‌المللی انرژی هشدار داد جهان در برابر تسلط انرژی خورشیدی چین آسیب پذیر است

برابر سرمایه‌گذاری اروپا در همان ظرفیت است. در نتیجه، تا به امروز، بیش از ۸۰ درصد از ظرفیت تولید PV جهان در سراسر زنجیره تامین در چین است. این گزارش اشاره می‌کند که این امر با حمایت قوی دولت از انرژی خورشیدی امکان پذیر شده است. این پشتیبانی برای کاهش بیش از ۸۰ درصد هزینه‌های PV خورشیدی در دهه گذشته ضروری بوده است. این موضوع همچنین چین را به صادرکننده بزرگ ماژول‌های خورشیدی تبدیل کرده است. این آژانس همچنین در گزارش خود خاطرنشان کرد سال گذشته، چین ۳۰ میلیارد دلار از صادرات ماژول‌های خورشیدی به دست آورد که تقریباً ۷ درصد از مازاد تجاری این کشور را در پنج سال گذشته تشکیل می‌داد. فاتح بیرونی، رئیس آژانس بین‌المللی انرژی، به رویترز گفت: «این سطح تمرکز در هر زنجیره تامین جهانی، آسیب‌پذیری قابل توجهی را نشان می‌دهد». اگر آتش‌سوزی یا فاجعه‌ای طبیعی رخ دهد، ممکن است پیامدهایی برای گذار انرژی پاک جهانی از نظر بالا بردن قیمت‌ها و حتی در دسترس بودن PV خورشیدی داشته باشد.

بر راه‌حلی‌هایی که بر سوخت‌های فسیلی تکیه نمی‌کنند، راه را به سوی کربن‌زدایی اقتصادی خود پیش ببرند. اتحادیه اروپا، از طریق قرارداد سبز اروپا، برخی از اهداف بسیار بلندپروازانه را پیشنهاد کرده است که هدف آن رسیدن به وضعیت خالص صفر در سال ۲۰۵۰ است. به طور خلاصه، این اهداف عبارتند از:

- کاهش انتشار کربن تا ۵۵ درصد در سال ۲۰۳۰ نسبت به سطوح سال ۱۹۹۰
- کاهش مصرف انرژی اولیه تا ۳۶ درصد تا سال ۲۰۳۰
- جایگزینی ۴۰ درصد از منابع انرژی تا سال ۲۰۳۰ با انرژی‌های تجدیدپذیر

بخشی که بیشترین گازهای گلخانه‌ای را در جهان تولید می‌کند، بخش انرژی است. به بیان عددی، اروپا مسئول ۷۵ درصد از انتشار کلی گازهای گلخانه‌ای در جهان است. از این کل، صنعت انرژی ۲۵ درصد، حمل و نقل ۱۵ درصد و بخش مسکونی و تجاری مجموعاً ۱۸ درصد از کل انتشار را تولید می‌کنند. با این حال، در واقعیت، علی‌رغم دغدغه‌های اجتماعی در کاهش گازهای گلخانه‌ای، انتشار گازهای گلخانه‌ای متوقف نشده است (به جز در طول بحران مالی سال ۲۰۰۹ و در طول همه‌گیری کووید ۱۹).

آژانس بین‌المللی انرژی در گزارشی هشدار داد که زنجیره تامین پنل‌های خورشیدی جهانی بیش از حد در چین متمرکز شده است. این گزارش با عنوان زنجیره تامین جهانی PV خورشیدی، اشاره می‌کند که چین در کاهش هزینه‌های تولید PV خورشیدی موثر بوده است. با این حال، زنجیره تامین خورشیدی خود را نیز بسیار سریعتر از سایر کشورها ساخته است و این «سطح تمرکز جغرافیایی در زنجیره‌های تامین جهانی نیز چالش‌های بالقوه‌ای را ایجاد می‌کند که دولت‌ها باید به آنها رسیدگی کنند.» با این حال، پرداختن به موضوع ممکن است دشوار باشد. همانطور که خود آژانس بین‌المللی انرژی می‌نویسد، چین در ده سال گذشته حدود ۵۰ میلیارد دلار در ظرفیت جدید PV خورشیدی سرمایه‌گذاری کرده است، که ده

انرژی هسته‌ای، نه یک جایگزین، بلکه یک ضرورت است

ملت‌ها برای مقابله با گرمایش زمین دست به کار سختی زده‌اند و با توجه به نتایجی که تاکنون به دست آمده به نظر نمی‌رسد که در مسیر درستی قرار گرفته باشند. در دهه‌های گذشته، از اجلاس ریو در سال ۱۹۹۲، تا پروتکل کیوتو در سال ۱۹۹۷ و توافق‌نامه پاریس در سال ۲۰۱۵، سیاستمداران به طور فزاینده‌ای درگیر کاهش تغییرات آب و هوایی بوده‌اند. رهبران بین‌المللی توافق‌نامه‌هایی را امضا کرده‌اند و در مورد اقداماتشان به اجماع رسیده‌اند، اما به طور سیستماتیک از آنها پیروی نکرده‌اند. آنها در گذشته اشتباه کرده‌اند و اگر برنامه‌های تئوریک آنها جای خود را به یک واقع‌گرایی فناورانه برای گذار انرژی که ممکن است واقعاً قابل دستیابی باشد، ندهد، در آینده نیز به این اشتباه ادامه خواهند داد. کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی و به طور خاص، کشورهای عضو اتحادیه اروپا، مدعی هستند که با استقرار سیستم‌های انرژی خود

در واقع، در سال ۲۰۲۰، سوخت های فسیلی ۸۴ درصد از کل انرژی جهان را به خود اختصاص دادند. با توجه به اینکه در سال ۲۰۰۰، این سهم ۸۶ درصد بوده است، به نظر می رسد پیشرفت چندان شگرفی نداشته باشد و در ۲۰ سال گذشته، علیرغم سرمایه گذاری های چند میلیون دلاری انجام شده در گذار انرژی توسط کشورهای ثروتمند، وضعیت در آنجا نیز چندان بهبود نیافته است. این سرمایه گذاری ها عمدتاً بر تولید برق متمرکز بود. اما در سال ۲۰۲۰، ۶۳ درصد از برق جهان از طریق سوزاندن زغال سنگ، گاز یا نفت تولید شد. این در حالی است که این رقم در سال ۲۰۰۰، ۶۴٫۸ درصد بود و اساساً تغییر عمده ای نکرده است. اطلاعات کامل سال ۲۰۲۱ به تازگی منتشر شده و تایید می کند که مصرف سوخت های فسیلی برای تولید برق به حداکثر تاریخی خود رسیده است. خلاصه اینکه به نظر فرآیندی که تاکنون طی شده موفق نبوده است و تلاش ها برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای مؤثر نیست. یکی از دلایل این امر آن است که کشورها هدف را با وسیله اشتباه گرفته اند. اگر هدف عدم افزایش سطح کربن باشد، هر فناوری انرژی که قادر به تولید انرژی بدون تولید گازهای گلخانه ای است، باید در هر تحلیل جدی گنجانده شود. با این حال، این وضعیت در مورد انرژی هسته ای صادق نبوده است، حتی اگر این فناوری در اروپا به تنهایی ۲۵ درصد کل برق و ۵۰ درصد برق با آلاینده کمی را تامین کرده باشد. در ایالات متحده اعداد مشابه است و در اسپانیا، هفت راکتور هسته ای با هم ۲۲ درصد از برق مصرفی را تولید می کنند.

با این حال، انرژی هسته ای کانون حملات غیرمنطقی برخی از دولت های اروپایی بوده است (و هنوز هم هست). زمانی که چند ماه قبل اتحادیه اروپا به توصیه نهاد علمی خود تصمیم گرفت انرژی هسته ای را در زمره انرژی های سبز قرار دهد، کشورهایمانند آلمان، اتریش، لوکزامبورگ و اسپانیا در ابتدا به این تصمیم واکنش منفی نشان دادند. سپس پس از بحران روسیه و اوکراین با واقعیتی مواجه شدند که شکنندگی شدید سیستم های انرژی اروپا را به نمایش گذاشت. اروپا به شدت به خرید انرژی از خارج از مرزهای خود وابسته است. این انرژی ۶۶ درصد نیاز آن را تشکیل می دهد. علاوه بر این، وابستگی آن به منابع خارجی تنها در ده سال گذشته ۶ درصد افزایش یافته (وابستگی اروپا به گاز از ۶۷ درصد

به ۹۰ درصد افزایش یافته است). اروپا ۲۷ درصد نفت، ۴۱ درصد گاز و ۴۹ درصد زغال سنگ مصرفی خود را از روسیه خریداری می کند. با توجه به اینکه وابستگی این کشور به روسیه برای واردات زغال سنگ در سال ۲۰۱۰، ۲۲ درصد بود، اهمیت بالای این بخش بیشتر نمایانده می شود. مورد آلمان به ویژه قابل توجه است: وابستگی آن به گاز روسیه از ۳۶ درصد به ۵۱ درصد در ده سال گذشته افزایش یافت، در حالی که وابستگی آن به زغال سنگ روسیه در همان دوره دو برابر شده است. یکی از دلایلی که آلمان وابستگی انرژی خود را به روسیه افزایش داده است، مقاومت غیرقابل درک آن در برابر استفاده از نیروگاه های هسته ای است. این موقعیت سیاسی زمانی اتخاذ شد که صدراعظم شرودر در قدرت بود. در آن زمان، او برای تعیین جدول زمانی تعطیلی نیروگاه های هسته ای آلمان و برداشتن گام های برگشتناپذیر در جهت افزایش اتکالی آلمان به گاز روسیه، تلاش کرد. شرودر معمار اصلی خط لوله گاز نورد استریم بود. حقیقت این است که آلمان امروز کمتر به سوخت های فسیلی وابسته بود، اگر نیروگاه های هسته ای خود را فعال نگه می داشت، در عین حال گازهای گلخانه ای کمتری نیز منتشر می کرد و قیمت برق رقابتی تری داشت. با این حال، شرودر تصمیم گرفت آنها را تعطیل کند تا به سوزاندن زغال سنگ و نفت ادامه دهد و در عین حال خود را به عنوان نمونه ای جهانی از گذار زیست محیطی معرفی کند.

علاوه بر این، گذار انرژی نمی تواند صرفاً به بخش برق محدود شود. فرآیندهای صنعتی یا حمل و نقل از دیگر حوزه هایی هستند که انتشار گازهای گلخانه ای در آنها بسیار زیاد است و به سختی تلاشی برای مقابله با آنها صورت گرفته است. برقی سازی حمل و نقل و بسیاری از فرآیندهای صنعتی که در حال حاضر از سوخت های فسیلی استفاده می کنند، برخی از چالش هایی هستند که باید در میان مدت با آنها مقابله کرد. تولید هیدروژن حوزه دیگری است که برای کاربرد آن در حمل و نقل و سایر فرآیندهای انرژی باید مورد بررسی قرار گیرد. انرژی هسته ای می تواند نقش اساسی در حل این مشکلات داشته باشد، هم از نقطه نظر تولید انبوه برق بدون انتشار و هم از نقطه نظر تولید مقادیر زیادی گرما برای استفاده در فرآیندهای صنعتی یا تولید هیدروژن سبز.

بازنگری در میزان کاهش پیش‌بینی شده‌ی تولید نفت روسیه توسط موسسات بین‌المللی انرژی

هدی پناهی نژاد

بیان موضوع:

بود که نسبت به ژانویه ۱۱ دلار در هر بشکه افزایش داشت. قیمت اسپات روزانه برنت در هفته اول مارس تقریباً به ۱۲۴ دلار در هر بشکه رسید، زیرا تحریم‌های بعدی روسیه و سایر اقدامات، باعث ایجاد ابهامات قابل توجهی در بازار در مورد احتمال اختلال در عرضه نفت شده است.

EIA همچنین اعلام کرده است که «این رویدادها با ذخایر پایین نفت و فشارهای مداوم رو به بالا بر قیمت نفت همزمان شده است». ذخایر جهانی نفت از اواسط سال ۲۰۲۰ به طور پیوسته کاهش یافته و میزان ذخایر نفت از سه ماهه سوم ۲۰۲۰ تا پایان سال ۲۰۲۱ به طور متوسط ۱/۸ میلیون بشکه در روز بوده است. EIA تخمین می‌زند که ذخایر نفت در ۲ ماه اول سال ۲۰۲۲ کاهش بیشتری یافته و ذخایر تجاری در OECD به ۲/۶۴ میلیارد بشکه رسیده باشد که پایین‌ترین سطح از اواسط سال ۲۰۱۴ است. EIA پیش‌بینی می‌کند قیمت برنت در ماه مارس به طور متوسط ۱۱۷ دلار در هر بشکه، در سه ماهه دوم ۲۰۲۲ به ۱۱۶ دلار در هر بشکه و در نیمه دوم سال ۲۰۲۲ به ۱۰۲ دلار در هر بشکه برسد.

به طور کلی، EIA پیش‌بینی می‌کند که قیمت نفت خام برنت در سال ۲۰۲۲ به طور متوسط ۱۰۵ دلار در هر بشکه خواهد بود که ۲۲ دلار در هر بشکه بیشتر از پیش‌بینی آن در STEO فوریه است و EIA انتظار دارد که میانگین قیمت در سال ۲۰۲۳ به ۸۹ دلار در هر بشکه کاهش یابد. با این حال، EIA اشاره کرد که این پیش‌بینی قیمت بسیار شکننده است.

نتایج واقعی قیمت بستگی به میزان تحریم‌های فعلی اعمال شده علیه روسیه، هرگونه تحریم احتمالی آینده، و اقدامات مستقل شرکت‌ها بر تولید یا فروش نفت روسیه در بازار جهانی بستگی دارد. به علاوه، میزان واکنش سایر تولیدکنندگان نفت به قیمت‌های کنونی و همچنین تأثیرات تحولات کلان اقتصادی بر تقاضای جهانی نفت، برای شکل‌گیری قیمت نفت در ماه‌های آینده مهم خواهد بود. در گزارش EIA آمده است که «گرچه در پیش‌بینی خود تولید نفت روسیه را کاهش دادیم، اما همچنان انتظار داریم که ذخایر جهانی نفت از سه ماهه دوم سال ۲۰۲۲ تا پایان سال ۲۰۲۳ با نرخ متوسط ۵۰۰۰۰۰ بشکه در روز افزایش یابد و انتظار داریم این امر بر قیمت نفت خام فشار نزولی وارد کند».

پس از وقوع بحران بین روسیه و اوکراین، اتحادیه اروپا و آمریکا تحریم‌های بی‌سابقه‌ای را علیه روسیه جهت محدود کردن واردات انرژی از این کشور و محدودیت‌های مالی از جمله محدودیت دسترسی به سیستم مالی سوئیفت در نظر گرفتند. علی‌رغم این وضعیت، روسیه در کوتاه مدت از اختلال در بازارهای زغال سنگ، نفت و گاز ناشی از بحران اوکراین، با افزایش قیمت‌ها که بر اثر تحریم‌های بین‌المللی بیشتر است، منتفع شده است. در عین حال انتظار می‌رود صادرات روسیه احتمالاً در ماه مه و ژوئن کاهش یابد، زیرا تأثیر «خودتحریمی» توسط شرکت‌های بزرگ نفت و گاز، پالایشگاه‌های اروپایی، بازرگانان کالا و بازیگران زمان نیاز داشته و به تدریج عملیاتی می‌شوند.

با توجه به تحریم‌های اعمال شده توسط اروپا، در شرایطی که هنوز پاسخ روسیه به این تحریم‌ها در حاله‌ای از ابهام قرار دارد و میزان صادرات نفت این کشور و همچنین درآمد صادراتی آن به علت اختلال در عرضه بازارهای بین‌المللی مشخص نیست، EIA در گزارشی که اخیراً منتشر شده، دست به بازبینی پیش‌بینی‌های خود در زمینه میزان تولید نفت روسیه زده است که در این گزارش به آن پرداخته می‌شود.

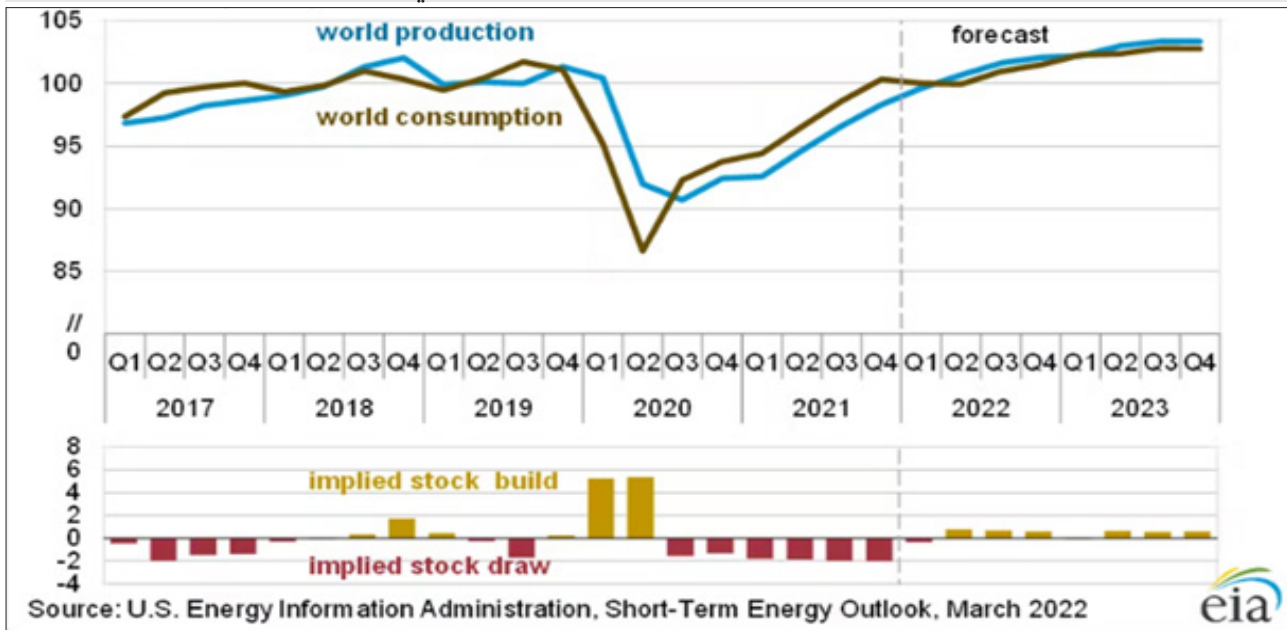
تحلیل و ارزیابی:

در چشم‌انداز کوتاه‌مدت انرژی (STEO)، اداره اطلاعات انرژی ایالات متحده (EIA) پیش‌بینی‌های تولید نفت روسیه را اصلاح کرده و خاطرنشان کرده که فعالیت‌های تجاری شرکت‌ها در بازار به دلیل شرایط روسیه باعث ایجاد عدم اطمینان و خطر زیادی برای تولید و قیمت نفت خام جهان همراه خواهد بود. EIA اکنون پیش‌بینی کرده که میانگین تولید سوخت مایع روسیه در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ به ۱۰/۸ میلیون بشکه در روز برسد که این میزان نسبت به سال ۲۰۲۱ تغییری نکرده است، اما به ترتیب ۷۰۰۰۰۰ بشکه در روز و ۱/۱ میلیون بشکه در روز کمتر از پیش‌بینی آژانس در STEO ماه فوریه است. EIA همچنین اعلام کرده که این پیش‌بینی همچنان در معرض بازنگری‌های قابل توجهی است، زیرا میزان تأثیر تحریم‌ها و سایر اقدامات شرکت‌های خصوصی بر تولید همچنان نامشخص است. میانگین قیمت نفت خام برنت در ماه فوریه ۹۷ دلار در هر بشکه

ذخیره‌سازی شناور در کشتی‌ها را به همراه خواهد داشت. همچنین در این گزارش آمده است که «ما ارزیابی می‌کنیم که بیشتر نفت خام روسیه مقاصد صادراتی پیدا می‌کند، اما انتظار داریم با ایجاد مسیرهای تجاری جدید و یافتن سایر خریداران نفت خام، تولید و صادرات موقتاً تغییر کند». با این حال، این ارزیابی بر اساس تحریم‌های ۳ مارس ۲۰۲۲ است و در مورد نحوه واکنش فعالان بازار به این تحریم‌ها با ابهام قابل توجهی همراه است. EIA انتظار دارد که تولید سوخت مایع روسیه در سه ماهه دوم ۲۰۲۲ در مقایسه با سه ماهه اول ۲۰۲۲ حدود ۷۰۰۰۰۰ بشکه در روز کاهش یابد و سپس در سه ماهه سوم ۲۰۲۲ اندکی افزایش یابد. به طور کلی، EIA انتظار دارد تولید روسیه در دسامبر ۲۰۲۲ در مقایسه با فوریه حدود ۵۰۰۰۰۰ بشکه در روز کمتر باشد و در سال ۲۰۲۳ ثابت بماند. EIA پیش‌بینی می‌کند که مصرف جهانی نفت و سوخت‌های مایع به طور متوسط ۱۰۰/۶ میلیون بشکه در روز برای تمام سال ۲۰۲۲ باشد که ۳/۱ میلیون بشکه در روز نسبت به سال ۲۰۲۱ بیشتر است. همچنین طبق پیش‌بینی EIA میزان مصرف ۱/۹ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۲۳ افزایش خواهد یافت و به میانگین ۱۰۲/۶ میلیون بشکه در روز خواهد رسید. با این حال، از آنجایی که پیش‌بینی‌های اقتصادی در این چشم‌انداز قبل از ادامه بحران روسیه و اوکراین تکمیل شده بود، چشم‌انداز رشد اقتصادی و مصرف نفت در روسیه و کشورهای اطراف آن بسیار نامشخص است. مصرف نفت به این بستگی دارد که فعالیت‌های اقتصادی و مسافرت‌ها چگونه به رویدادها و تحریم‌های اخیر و احتمالی آینده واکنش نشان دهند.

با این حال، اگر اختلالات تولید در روسیه یا سایر کشورها - بیشتر از پیش‌بینی ما باشد، در نتیجه قیمت نفت خام بالاتر از پیش‌بینی ما خواهد بود. در خبرها آمده است که چندین شرکت انرژی غربی از جمله ExxonMobil، Shell، BP و Equinor اعلام کرده‌اند که در حال توقف فعالیت‌های خود در روسیه و پایان دادن به شراکت با شرکت‌های روسی هستند. برخی از پالایشگاه‌ها، شرکت‌های کشتیرانی و شرکت‌های بیمه اروپایی، حتی بدون تحریم‌های رسمی انرژی، نفت خام را از روسیه خریداری یا حمل نمی‌کنند. EIA انتظار دارد که خروج برخی از شرکت‌ها از روسیه، همراه با محدودیت‌های مالی، احتمالاً به محدودیت‌های مداوم در توسعه میدان‌های جدید روسیه و تولید نفت خام با اثرات مداوم در میان مدت بیانجامد. EIA تخمین می‌زند روسیه در فوریه ۲۰۲۲، ۱۱/۳ میلیون بشکه در روز نفت و سایر مایعات تولید کرده باشد و انتظار دارد که تولید روسیه در ماه مارس ۲۵۰۰۰۰ بشکه در روز و در ماه آوریل ۵۰۰۰۰۰ بشکه در روز کاهش یابد. اگرچه ظرفیت تولید و صادرات نفت خام روسیه همچنان در دسترس خواهد بود، اما عدم اطمینان قابل توجهی وجود دارد که کشورها تا چه حد به واردات نفت خام و فرآورده‌های نفتی از روسیه ادامه خواهند داد. در گزارش EIA آمده است که «در حالی که ما می‌دانیم دامنه نتایج برای تولید نفت روسیه گسترده است، فرض می‌کنیم که در ماه‌های آینده صادرات نفت خام روسیه و در نتیجه تولید این کشور کاهش خواهد یافت». با کاهش صادرات نفت خام، احتمالاً ذخیره‌سازی خشکی روسیه به سرعت پر می‌شود، زیرا روسیه ظرفیت ذخیره‌سازی محدودی در خشکی دارد، که این وضعیت در ادامه تعطیلی تولید و استفاده از

نمودار ۱. تراز تولید و مصرف سوخت مایع جهانی

به علت نبودن خریدار نفت برای روسیه و ظرفیت محدود ذخیره سازی، میزان تولید نفت روسیه کاهش خواهد یافت. این در حالی است که آنطور که پیش بینی های اولیه نشان میداد، انتظار میرفت که تولید نفت روسیه در سال ۲۰۲۲ حدود ۳ میلیون بشکه کاهش یابد که این اتفاق تاکنون نیفتاده و میزان کاهش بسیار کمتر از این حجم بوده است. علت این کاهش تولید نیز بیشتر از مشکلات داخلی روسیه اعم از خروج شرکت های عمده نفتی و یا شرکت های خدماتی بین المللی، مسئله خریداران نفت این کشور و تحریم های فروش نفت روسیه می باشد. در مجموع به نظر می رسد که تاکنون بیشتر شاهد اثرات کوتاه مدت اقدامات نسبت به روسیه بوده ایم و اثرات میان مدت و بلندمدت خروج شرکت های غربی از روسیه و همچنین تحریم های نفتی کلان تر و همه جانبه تر در آینده مورد انتظار است.

تولید نفت خام ایالات متحده در دسامبر ۲۰۲۱ به کمتر از ۱۱٫۶ میلیون بشکه در روز رسید (جدیدترین داده تاریخی ماهانه)، که ۲۰۰۰۰۰ بشکه در روز از نوامبر ۲۰۲۱ کمتر بود. EIA پیش بینی می کند که تولید در سال ۲۰۲۲ به ۱۲ میلیون بشکه در روز و سپس به ثبت تولید بالا به طور متوسط سالانه ۱۳ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۲۳ خواهد رسید. رکورد قبلی متوسط سالانه ۱۲٫۳ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۱۹ ثبت شد.

جمع بندی و نتیجه گیری

همان طور که اشاره شد، در ادامه موج های شکل گرفته در بازار انرژی پس از بحران روسیه و اوکراین، EIA در جدیدترین گزارش خود تخمین میزان تولید نفت روسیه را برای سال جاری و سال آتی کاهش داده، با این استدلال که خروج شرکت های اروپایی، عدم حمایت شرکت های حمل و نقل و بیمه از محموله های صادراتی و

منبع:

- <https://www.ogj.com/general-interest/economics-markets/article/14235245/eia-revised-down-russian-oil-production-forecasts>

بازار نفت

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

نگرانی نسبت به رکود اقتصادی و افزایش ذخیره سازی های تجاری نفت خام آمریکا

مهدی یوسفی

نفت خام وست تگزاس اینترمدیت در بورس نایمکس با ۵/۷ درصد کاهش نسبت به هفته ماقبل به ۱۰۲/۸۰ دلار در بشکه رسید.

در هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲ قیمت نفت خام های شاخص روند کاهشی داشت. متوسط هفتگی نفت برنت در بورس آیس با ۶/۶ درصد کاهش به ۱۰۵/۲۴ دلار در بشکه رسید و قیمت

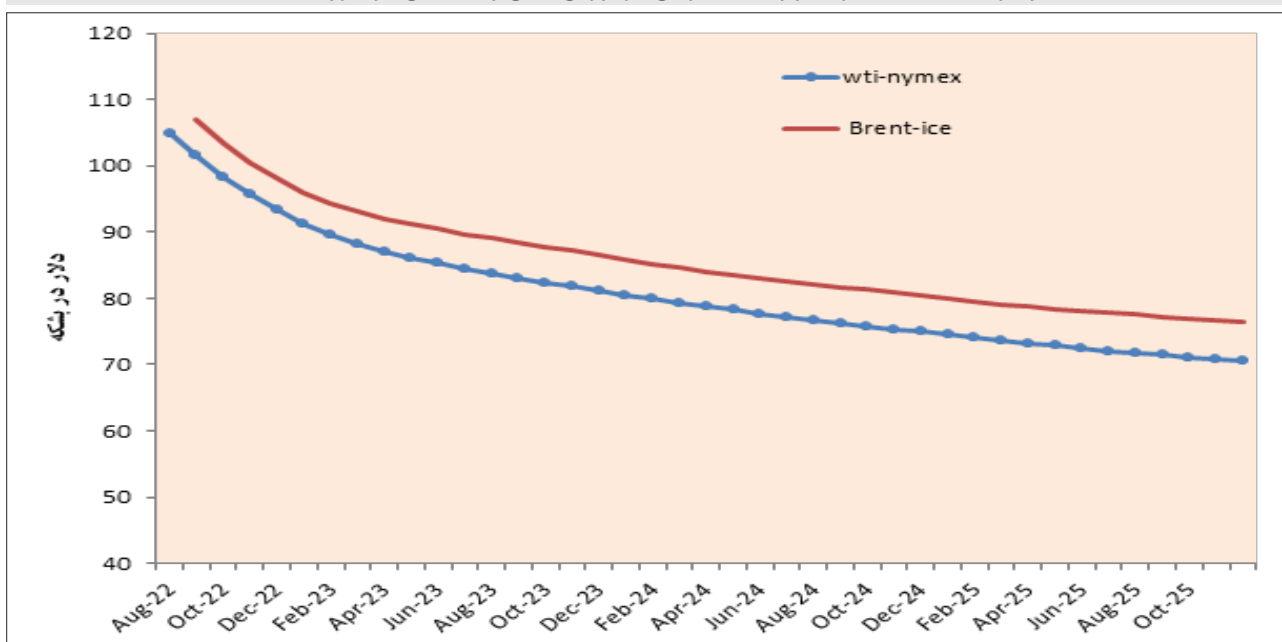
جدول ۱. تغییرات هفتگی نفت خام های شاخص

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعداار	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست تگزاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبداوپک	هفته
۵/۱	۱۱۶/۸۲	۴/۲	۱۲۱/۷۵	۳/۵	۱۲۰/۴۴	هفته منتهی به ۱۰ ژوئن ۲۰۲۲
۴/۲	۱۲۱/۷۵	-۲/۳	۱۱۸/۹۸	-۳/۳	۱۱۶/۴۶	هفته منتهی به ۱۷ ژوئن ۲۰۲۲
-۲/۳	۱۱۸/۹۸	-۵/۲	۱۱۲/۷۴	-۸	۱۰۷/۱۸	هفته منتهی به ۲۴ ژوئن ۲۰۲۲
-۵/۲	۱۱۲/۷۴	۰/۴	۱۱۳/۲۴	۱/۸	۱۰۹/۰۶	هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۲۰۲۲
۰/۴	۱۱۳/۲۴	-۶/۶	۱۰۵/۷۳	-۵/۷	۱۰۲/۸۰	هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

قیمت قرارداد ماه اول وست تگزاس ۱۰۴/۷۹ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۹/۲۰ دلار در بشکه بیشتر بود. وضعیت بکواردیشن در بازار آتی ها بیانگر آنست که رشد تقاضا بیش از رشد عرضه است و بازار با کمبود عرضه مواجه بوده و از ذخیره سازی ها برداشت می شود.

در ۸ ژوئیه ۲۰۲۲ در بازار فیوچر و در بورس آیس، قیمت نفت برنت در وضعیت بکواردیشن قرار داشت. قرارداد ماه اول برنت ۱۰۷/۰۲ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۸/۹۳ دلار در بشکه بالاتر بود. قیمت نفت وست تگزاس در بورس نایمکس نیز در وضعیت بکواردیشن قرار داشت و

نمودار ۱. قیمت نفت برنت و وست تگزاس در بورس آیس و نایمکس در ۸ ژوئیه ۲۰۲۲

در هفته منتهی به ۸ ژوئیه ۲۰۲۲ عوامل مختلفی در نوسانات قیمت نفت موثر بود که در ذیل به مهمترین آنها به تفکیک عوامل تضعیف کننده و تقویت کننده اشاره می شود.

عوامل در هفته منتهی به ۸ ژوئیه: تقویت کننده:

۱. ادامه سیاست اوپک پلاس و عدم تغییر اساسی در برنامه افزایش تولید؛ در سی امین جلسه وزیران نفت اوپک پلاس که در ۳۰ ژوئن ۲۰۲۲ برگزار شد، توافق شد که افزایش تولید ماهانه برای ماه آگوست ۶۴۸ هزار بشکه در روز باشد. اگرچه این افزایش حدود ۵۰ درصد بیشتر از افزایش تولید ماه های قبل از ژوئیه است، اما به دلیل عدم توانایی برخی تولیدکنندگان اوپک پلاس در افزایش تولید، پیش بینی می شود که عملاً نفت زیادی به بازار عرضه نشود و بر اساس برآورد پلاتس حداکثر افزایش تولید اوپک پلاس در ماه آگوست حدود ۳۴۰ هزار بشکه در روز خواهد بود. جلسه بعدی در ۳ آگوست برگزار می شود و در جلسه کنونی در مورد سیاست تولید اوپک پلاس بعد از ماه آگوست بحثی انجام نشد؛
۲. کاهش تولید و صادرات نفت روسیه، اداره اطلاعات انرژی آمریکا پیش بینی کرد که تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ حدود ۳۵۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد. علاوه بر این سازمان اوپک نیز برآورد کرد که تولید روسیه در سال جاری ۱۷۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد. اگرچه همه موسسات پیش بینی می کنند که تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ روند کاهشی داشته باشد، اما اکثر آنها در برآوردهای اولیه خود از تولید روسیه تجدید نظر کرده اند و پیش بینی می کنند که کاهش تولید روسیه در سال ۲۰۲۲ کمتر از برآوردهای اولیه آنها باشد. تولید روسیه در ماه ژوئن ۲۰۲۲ به ۹/۷۵ میلیون بشکه در روز رسید که ۴۶۰ هزار بشکه در روز بیش از ماه می ۲۰۲۲ بود.
۳. ادامه بحران اوکراین و وضع تحریمات گسترده علیه روسیه و ممنوعیت واردات نفت روسیه توسط اتحادیه اروپا؛
۴. ادامه توقف مذاکرات هسته ای ایران و گروه ۴+۱؛ بعد از شکست مذاکرات دوحه، در ۶ ژوئیه آمریکا تحریمات جدیدی را علیه شرکت هایی که صادرات پتروشیمی و نفت ایران را به آسیا تسهیل می کنند اعلام کرد. وزیر امور خارجه آمریکا نیز در بیانیه ای در تاریخ ۶ ژوئیه گفت: در صورت عدم تغییر مسیر از سوی ایران، ما همچنان از اختیارات تحریمی خود برای هدف قرار دادن صادرات نفت، فرآورده های نفتی و محصولات پتروشیمی از ایران استفاده خواهیم کرد؛
۵. ناتوانی برخی تولیدکنندگان اوپک پلاس در تولید به مقدار

- سهمیه تعیین شده و پیش بینی تداوم این روند در ماه های آتی؛ در ماه ژوئن ۲۰۲۲ پایبندی اوپک پلاس به توافق تولید ۱۹۲ درصد بوده است و این کشورها ۲/۷ میلیون بشکه در روز کمتر از سطح تولید توافق شده تولید کرده اند؛
۶. کاهش ظرفیت مازاد تولید همزمان با افزایش ریسک های ژئوپلیتیک در بازار نفت؛ بر اساس برآورد پلاتس ظرفیت مازاد تولید در اوپک پلاس به ۱/۲ میلیون بشکه در روز رسیده که فقط در اختیار دو کشور امارات و عربستان است؛
۷. ادامه تنش های سیاسی در لیبی و کاهش تولید نفت این کشور؛ در ماه ژوئن تولید لیبی با کاهش ماهانه ۱۲۰ هزار بشکه در روز به ۶۵۰ هزار بشکه در روز رسید؛
۸. کاهش ظرفیت پالایشی در سطح جهان؛
۹. اعتصاب تعدادی از کارگران نفتی در نروژ که باعث اختلال در تولید نروژ شد، اما در ۵ ژوئیه با مداخله دولت نروژ این اعتصاب پایان یافت؛
۱۰. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ذخیره سازیهای بنزین آمریکا با ۲/۵ میلیون بشکه کاهش به ۲۱۹/۱ میلیون بشکه رسیده است؛
۱۱. بسته محرک اقتصادی چین؛ بلمبرگ اعلام کرد که وزارت دارایی چین در حال بررسی طرحی است که به دولت های محلی اجازه دهد که ۲۲۰ میلیون دلار اوراق قرضه در نیمه دوم سال ۲۰۲۲ بفروشند؛
۱۲. احتمال اختلال در صادرات نفت قزاقستان به دلیل حکم دادگاهی در شهر نورو سوپسک در مورد یک پرونده زیست محیطی مبنی بر توقف ۳۰ روزه صادرات، اگرچه بعداً اعلام شد که حکم دادگاه تعلیق شده است؛
۱۳. عربستان سعودی قیمت رسمی فروش نفت خود را به بازار آسیا برای تحویل در ماه آگوست افزایش داد.

تضعیف کننده:

۱. ادامه برداشت ۲۴۰ میلیون بشکه از ذخایر استراتژیک توسط آمریکا و کشورهای عضو آژانس بین المللی انرژی؛
۲. پیش بینی کاهش رشد اقتصادی و کاهش رشد تقاضا برای نفت در سال ۲۰۲۲؛
۳. افزایش نرخ تورم در بسیاری از اقتصادهای بزرگ و نگرانی نسبت به سیاست های بانک های مرکزی این کشورها برای کنترل نرخ تورم و رکود اقتصادی در این کشورها بویژه در آمریکا و اتحادیه اروپا، سیتی بانک اعلام کرد که در صورت رکود، قیمت نفت ممکن است به ۶۵ دلار در بشکه برسد؛
۴. در هفته منتهی به ۸ ژوئیه تعداد دکل های حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با ۲ دکل افزایش به ۵۹۷ دکل رسید؛

یافته و سطح آن به ۴۲۳/۸ میلیون بشکه رسیده است. افزایش سطح ذخیره سازها به دلیل افزایش واردات، کاهش صادرات و کاهش پذیرش نفت خام توسط پالایشگران بود. در هفته منتهی به ۱ ژوئیه واردات با ۸۴۱ هزار بشکه در روز افزایش به ۶/۸۳۹ و صادرات نفت خام با ۷۷۰ هزار بشکه در روز کاهش به ۲/۶۱۲ میلیون بشکه در روز و پذیرش نفت خام توسط پالایشگاههای آمریکا با ۲۲۸ هزار بشکه در روز کاهش به ۱۶/۴۳۸ میلیون بشکه در روز رسید؛

۱۰. تقاضای بنزین آمریکا در هفته منتهی به ۱ ژوئیه به مقدار ۹/۴۱۳ میلیون بشکه در روز بود، که اگرچه نسبت به هفته قبل ۴۹۱ هزار بشکه در روز افزایش یافته، اما ۶۳۰ هزار بشکه در روز کمتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است. از اینرو پیش بینی میشود که تقاضای بنزین در فصل رانندگی کمتر از سالهای گذشته باشد؛

۱۱. چین محدودیت‌های جدیدی را در چند شهر این کشور برای جلوگیری از گسترش کرونا اعلام کرد؛

۱۲. در هفت روز منتهی به ۵ ژوئیه خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار با ۳۴۰۴۷ قرارداد کاهش به ۱۹۱۷۰۲ قرارداد رسید.

۵. صادرات دریایی نفت خام روسیه با وجود تحریم‌های اتحادیه اروپا انعطاف‌پذیر بوده و نگرانی نسبت به کمبود عرضه در بازار را کاهش داده، زیرا روسیه از خریداران اروپایی به سمت خریداران آسیایی سوئیچ کرده است؛

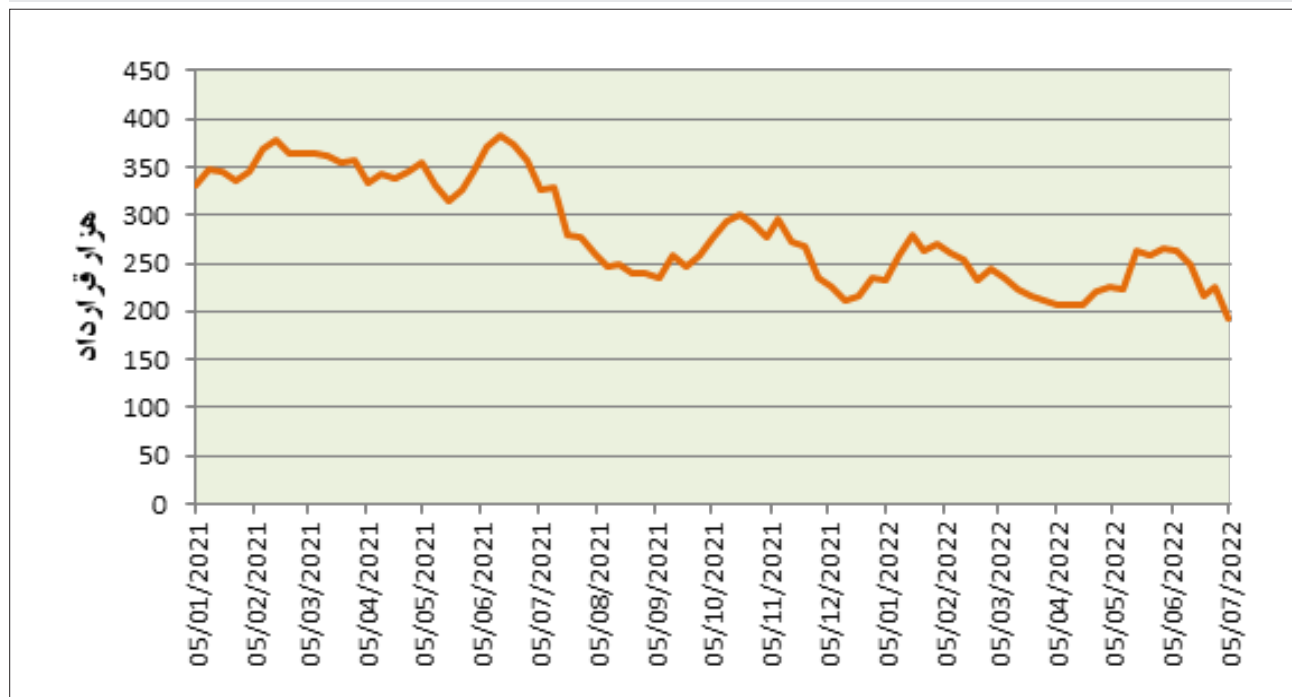
۶. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱ ژوئیه تولید نفت خام آمریکا در سطح ۱۲/۱ میلیون بشکه در روز بود که یک میلیون بشکه در روز بیشتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی می‌باشد؛

۷. برنامه سفر بایدن به منطقه خاورمیانه در ۱۵ و ۱۶ ژوئیه و احتمال دیدار او با ولیعهد عربستان سعودی در نشست سران کشورهای حوزه خلیج فارس؛

۸. تقویت ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ۱۰۴/۴۳ بود که در هفته منتهی به ۸ ژوئیه به ۱۰۶/۷۵ رسید؛

۹. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ذخیره‌سازهای نفت خام این کشور ۳/۸۲۵ میلیون بشکه افزایش یافته است. در حالیکه پیش‌بینی می‌شد ۱/۱ میلیون بشکه کاهش یابد. اداره اطلاعات انرژی آمریکا نیز اعلام کرد که در هفته منتهی به ۱ ژوئیه ذخیره‌سازی‌های نفت خام آمریکا به مقدار ۸/۲۳۴ میلیون بشکه افزایش

نمودار ۲. خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس در بخش آتی‌های نفت خام

راهبرد جدید آمریکا در تحریم نفت روسیه سقف قیمتی

مهرزاد زمانی

بیان موضوع:

خود را افزایش داده‌اند، زیرا نفت خام روسیه با تخفیف زیاد نسبت به نفت شاخص معامله می‌شود. در همین حال، اتحادیه اروپا در حال خرید سوخت از روسیه قبل از تحریمی است که در پایان سال اجرایی می‌شود. بر اساس داده‌های حمل و نقل کپلر، صادرات نفت خام روسیه در ماه مه به بالاترین حد سه ساله رسیده است. داده‌ها همچنین نشان می‌دهد که صادرات دریایی اورال به اروپا در ژوئن برای اولین بار از زمان آغاز بحران اوکراین افزایش یافته است. در حال حاضر، بریتانیا و ایالات متحده برای ممنوعیت نفت روسیه با اتحادیه اروپا توافق کرده‌اند که خرید نفت خام روسیه از طریق دریا را تا پایان سال ممنوع و همچنین بیمه کشتی‌های حامل نفت خام روسیه را به کشورهای ثالث ممنوع کنند. نفت اورال، گرید صادراتی متوسط ترش روسیه، در حال حاضر با تخفیف قابل توجهی نسبت به برنت برای خریداران اروپایی معامله می‌شود، اما همچنان قیمت فروش بالای ۸۰ دلار در هر بشکه دارد و تقاضا در آسیا آنقدر زیاد بوده که قیمت‌ها برای روسیه شروع به بهبود کرده است.

نگرانی اصلی محدودیت قیمت و پیچیدگی بالقوه اجرای آن ممکن است از اعمال تحریم‌های موجود تا حد امکان به طور موثر منحرف شود. سقف قیمت به عنوان یک سیاست الحاقی پیچیده است که ممکن است اثرات جانبی ناخواسته‌ای داشته باشد و جایگزینی مناسب برای توسعه تحریم‌های موجود نباشد. این امر در راستای اهداف ایالات متحده برای کاهش درآمدهای نفتی روسیه عمل می‌کند و اختلالات جهانی و افزایش قیمت‌ها را محدود می‌کند، ولی نگرانی‌هایی وجود دارد که روسیه از فروش محموله‌های محدود به قیمت و کاهش عرضه خودداری کند. تحلیل گران مطمئن نیستند که چگونه این مکانیسم کار خواهد کرد. معامله گران نگرانی‌هایی را در مورد اجرای سقف قیمت ابراز کردند و نسبت به عدم شفافیت آن ابراز تردید کردند. علاوه بر این، تاجران اروپایی گفتند که طرح جدید آخرین بسته تحریمی اتحادیه اروپا برای تحریم خرید نفت خام روسیه تا ۵ دسامبر را تضعیف می‌کند و بستگی دارد که همه تا چه میزان با آن موافقت کنند. پلاتس بیان داشت که یکی از گزینه‌ها می‌تواند تغییر طرح فعلی اروپا برای ممنوعیت کامل بیمه محموله‌های نفت روسیه تا پایان سال ۲۰۲۲ با اجازه پوشش زیر سقف قیمت باشد. خدمات حمل و نقل و امور مالی ایالات متحده نیز می‌تواند شامل این معافیت شود.

آمریکا و اتحادیه اروپا طرح‌های مختلفی را برای کاهش درآمد صادراتی نفت روسیه به اجرا گذاشته‌اند، اما تا به امروز نه تنها نتوانستند آن را کاهش دهند، بلکه افزایش هم پیدا کرده است. آخرین راهکاری که در گروه G7 مطرح شد گذاشتن سقف قیمتی برای صادرات نفت روسیه بود. در حالیکه جزئیات در مورد سقف قیمت پیشنهادی پس از نشست ۲۶ الی ۲۸ ژوئن G7 در بایرن مشخص نیست، اما کلیات طرح اساسی این است که ائتلافی از خریداران جهانی بر سر حداکثر قیمت برای خرید نفت خام روسیه به توافق برسند. اگر تراکنش‌ها زیر سقف قیمت انجام شوند، خریداران می‌توانند به سیستم حمل و نقل، بیمه و تأمین مالی ایالات متحده، اتحادیه اروپا و بریتانیا دسترسی داشته باشند. اما سوال اساسی این است که نحوه اجرا چگونه خواهد بود و چه تأثیری بر صادرات نفت روسیه خواهد داشت.

تحلیل کارشناسی:

سقف قیمت نفت برای نفت خام روسیه اولین بار در جریان گفتگوهای جانیت یلن، وزیر خزانه داری ایالات متحده و مقامات اتحادیه اروپا برای یافتن راه حلی برای مشکل تورم و در عین حال محدود کردن درآمدهای نفتی روسیه مطرح شد، زیرا مشخص شد که محدود کردن صادرات نفت روسیه بهترین ایده نیست. هم آمریکا و هم اروپا که تا کنون شدیدترین عواقب تحریم را متحمل شده‌اند، می‌دانند که تحریم نفت روسیه از بازارهای بین‌المللی، بیشتر به خود آنها آسیب می‌زند. به عبارت دیگر، آشکار شد که برای قطع تمام صادرات روسیه باید بهای بسیار بالایی پردازند، بنابراین باید جایگزینی تدوین می‌شد که بتواند هم عرضه کافی نفت برای بازارهای بین‌المللی و هم درآمد کمتر حاصل از فروش نفت روسیه را تضمین کند. تردید در استفاده از تحریم‌های ثانویه علیه صادرات نفت روسیه با قیمت‌های فعلی نیز بر این تصمیم اثرگذار بوده است. مهمترین راهکار در بکارگیری این محدودیت استفاده از صنعت بیمه و وادار کردن آنها به بیمه کردن محموله‌های نفت روسیه زیر سقف قیمت است.

ایالات متحده، بریتانیا و اخیراً اتحادیه اروپا، همگی واردات نفت و محصولات نفتی روسیه را ممنوع کرده‌اند، اما چین و هند خرید

جمع بندی و نظر کارشناسی:

سقف قیمتی راهکار جدید برای محدود کردن صادرات نفت روسیه از طریق دریاست که با توجه به ناکارآمدی راهکارهای قبلی و عدم امکان تحریم‌های ثانویه در شرایط فعلی مطرح شده است. مهم‌ترین راهکار در بکارگیری این محدودیت استفاده از صنعت بیمه و وادار کردن آنها به بیمه کردن محموله‌های نفت روسیه زیر سقف قیمت است. همچنین شرکت‌هایی که از این روش پیروی کنند، می‌توانند به بازار آمریکا و اتحادیه اروپا و به سرمایه دسترسی داشته باشند.

نگرانی اصلی محدودیت قیمت و پیچیدگی بالقوه اجرای آن ممکن است از اعمال تحریم‌های موجود تا حد امکان به طور موثر منحرف شود. سقف قیمت به عنوان یک سیاست الحاقی پیچیده است که ممکن است اثرات جانبی ناخواسته‌ای داشته باشد و جایگزینی مناسب برای توسعه تحریم‌های موجود نباشد.

اجرای شدن این طرح هنوز با ابهامات زیادی روبرو است و در مرحله اجرا و با توجه به شرایط بازار نفت مشخص نیست که فعالان بازار چه عکس‌العملی نشان خواهد داد.

متقاعد کردن اکثر کشورهای به خصوص هند که در بیشتر مواقع همراه با سیاست‌های اتحادیه اروپا و آمریکا بوده است مشکل خواهد بود. تنها کشوری که متقاعد کردن آن با مشکل مواجه خواهد شد کشور چین است که بیشترین سهم واردات نفت از روسیه را دارد.

روسیه بر اساس قیمت بسیار پایین نفت بودجه بندی کرده است. برای سال گذشته، ۴۵ دلار برای هر بشکه نفت خام برنت در نظر گرفته شده بود. درآمد واقعی نفت این کشور در سال گذشته بیش از ۵۱ درصد از انتظارات اولیه فراتر رفت و برای سال ۲۰۲۲، بر مبنای قیمت نفت برنت ۴۴٫۲۰ دلار در هر بشکه است. بنابراین حتی با سقف قیمت ۷۰ دلار در هر بشکه، روسیه از فروش نفت خود بسیار بیشتر از بودجه‌ای که برای آن در نظر گرفته است، درآمد خواهد داشت.

در صورت اجرایی شدن، این طرح می‌تواند تا حدودی از درآمدهای نفتی روسیه از طریق حمل و نقل دریایی را بکاهد ولی باعث نخواهد شد که روسیه از لحاظ اقتصادی با مشکل جدی روبه‌رو شود.

این امر مستلزم آن است که همه ۲۷ عضو اتحادیه اروپا و شرکای بین‌المللی به توافق برسند، که چالش برانگیز خواهد بود. تحلیلگران پیش‌بینی می‌کنند که سقف قیمت نیز باید بالاتر از قیمت سر به سر ۴۰ دلار در هر بشکه تعیین شود تا تولیدکنندگان روسی انگیزه‌ای برای حفظ صادرات فعلی داشته باشند. با این حال، معامله گران پیشنهاد می‌کنند که تعیین قیمت بسیار پایین به دلیل از دست دادن تولید روسیه منجر به افزایش غیر مستقیم قیمت جهانی نفت خواهد شد. در مقابل، تعیین قیمت بسیار بالایی می‌تواند تأثیر مطلوبی بر کاهش درآمد نفت روسیه داشته باشد.

متقاعد کردن اکثر کشورهای برای پیروی از این موضوع مشکل خواهد بود و می‌توان گفت که چین تنها کشوری است که گروه G۷ در برابر آن با مشکل مواجه خواهد شد. تلاش برای متقاعد کردن چین به توقف خرید نفت روسیه، حداقل به روش معمولی که صرفاً درخواست یا ارائه چپ‌چیزی در ازای آن است، موثر نیست. هند اما متحد غرب محسوب می‌شود که شاید بتوان آن را متقاعد کرد که نفت روسیه را زیر قیمت معین خریداری کند. هند برای گفتگو با کشورهای تحریم‌کننده بسیار آسان‌تر بوده است، اما همچنان به وضوح اعلام کرده است که در هیچ گروهی نخواهد بود، بلکه اولویت‌های خود را دنبال خواهد کرد، که در راس آنها انرژی در دسترس و مقرون به صرفه است. با توجه به وابستگی شدید هند به نفت وارداتی، از نظر تئوری، سقف قیمتی مورد استقبال مقامات دهلی‌نو خواهد بود. نفت روسیه در حال حاضر با تخفیف نسبت به برنت و سایر نفت‌های شاخص بین‌المللی معامله می‌شود و هند از آن بهره کامل می‌برد. بنابراین، ایده سقف قیمتی فرض را بر این می‌گذارد که اکثر خریداران نفت خام روسیه از آن پیروی می‌کنند. ایده سقف قیمت همچنین فرض می‌کند که روسیه به جای توقف تمام صادرات فروش نفت خود را ادامه خواهد داد.

روسیه می‌تواند از فروش نفت به این قیمت خودداری کند. اما با توجه به اینکه در حال حاضر نفت را با تخفیف‌های زیاد به چین و هند می‌فروشد و قیمت بسیار بیشتر از هزینه‌های تولید است، این موضوع بعید به نظر می‌رسد. نفت روسیه با تخفیف ۳۰ دلاری یا بیشتر نسبت به نفت خام برنت معامله می‌شود.

از طرفی روسیه بر اساس قیمت بسیار پایین نفت بودجه بندی می‌کند. برای سال گذشته، ۴۵ دلار برای هر بشکه نفت خام برنت در نظر گرفته شده بود. درآمد واقعی نفت این کشور در سال گذشته بیش از ۵۱ درصد از انتظارات اولیه فراتر رفت. برای سال ۲۰۲۲، برآورد مسکو برای نفت برنت ۴۴٫۲۰ دلار در هر بشکه است بنابراین حتی با سقف قیمت ۷۰ دلار در هر بشکه، روسیه از فروش نفت خود بسیار بیشتر از بودجه‌ای که برای آن در نظر گرفته است، درآمد خواهد داشت.

بررسی اثرات احتمالی تصویب لایحه نوپک در سنای آمریکا

داریوش وافی

مقدمه:

موضوع فوق از جمله مهمترین رویدادهائی است که در روز پنجشنبه ۵ می ۲۰۲۲ در مجلس سنای آمریکا به تصویب رسید و بنظر می‌رسد در صورت اجرایی شدن چالشهای بسیاری را برای طرفین خریدار و فروشندگان نفت آمریکا و اوپک به دنبال داشته باشد. مطلب ذیل تحلیلی است که در همین رابطه توسط خانم تسوتانا پاراسکوا از تحلیلگران سایت تخصصی-تحلیلی اوپل پرایس ارائه گردیده است.

بیان موضوع:

پس از حدود دو دهه تلاش ناموفق، قانون NOPEC (ممنوعیت فعالیت کارتل‌های تولید و صادرکننده نفت) روز پنجشنبه ۵ می ۲۰۲۲ با ۱۷ رأی در مقابل ۴ رأی مخالف در مجلس سنای آمریکا به تصویب رسید. این قانون خطرناک، بحث‌برانگیز و احتمالاً غیرمنطقی ترکیبی عجیب از حمایت دو حزب دموکرات و جمهوریخواه آمریکا را دارد، اما به نظر می‌رسد حتی کاخ سفید هم، اکنون با احتیاط بیشتری به این موضوع نگرسته و پیامدهای آن را به دقت می‌سنجد. این مصوبه، که باید توسط اکثریت مجالس سنا و نمایندگان به تصویب برسد و سپس توسط رئیس جمهور امضا و به عنوان قانون اجرایی گردد، اساساً به ایالات متحده این امکان را می‌دهد تا در چارچوب فعالیت‌های ضد تراستی از اوپک (و هر تولیدکننده خارجی) به دلیل تبانی قیمت، دستکاری بازار و... شکایت کند. در واقع به دلیل افزایش بالای قیمت بنزین این احتمال هم وجود دارد که این مصوبه در سنا از طرف اکثر جمهوریخواهان و دمکرات‌ها رأی بیاورد. چاک گراسلی جمهوری خواه ارشد کمیته قضایی سنا و از حامیان و پیشنهاد دهندگان اصلی این طرح، معتقد است: «اینکه تبانی میان فعالیت‌های تجاری صورت پذیرد در واقع نقض قوانین ضد تراست ایالات متحده است. همین اصل هم باید در بین دولت‌ها اعمال شود.» بنظر وی درخواست صرف و بدون پشتوانه محکم قانونی از کارتل‌های نفتی برای کمک، راه حل مناسبی برای مبارزه با قیمت بالای سوخت در آمریکا نیست. با این حال، از نظر حامیان این طرح، دو فرض اساسی در اینجا وجود دارد که با توجه به واقعیت‌های موجود در وضعیت

فعالی انرژی در آمریکا ایجاد اخلاص نموده است: فرض اول این است که اوپک مقصر دردهایی است که آمریکایی‌ها در پمپ بنزین تجربه می‌کنند، زیرا کشورهای عضو آن به طور پیش فرض در مورد سهمیه بندی تولید «تبانی» می‌کنند و به همین دلیل در افزایش قیمت‌های کالاهای مصرفی (افزایش قیمت سوخت که باعث افزایش هزینه‌های بخش حمل و نقل نیز می‌شود) مقصرند. این در حالی است که از نظر حامیان این طرح مقصر اصلی روسیه است که با حمله به اوکراین واکنش تحریم‌های غرب را برانگیخته است، به این جهت اوپک به خاطر امتناع از افزایش تولید که می‌توانست در این شرایط سبب کاهش قیمت نفت شود، مقصر است.

فرض دوم تا حدودی با نگاه منطقی‌تر به مسئله، تقصیرها را از اوپک متوجه خود آمریکا می‌نماید. بر اساس این فرض که اوپک تنها یک «کارتل» اثرگذار بر بازار نفت است و لذا دیگر اهمیت محوری ندارد، به ویژه از سال ۲۰۱۸، زمانی که ایالات متحده به عنوان برترین تولیدکننده نفت جهان بر اساس معیارهای خاص، جایگاه خود را به دست آورد. اینکه ایالات متحده از بازار آزاد برخوردار است و نمی‌تواند تولیدکنندگان بزرگ شیل خود را کنترل کند و آنها را مجبور به افزایش تولید کند و آنها ترجیح می‌دهند با حفظ شرایط فعلی به سهامداران خود پاداش دهند، دیگر تقصیر اوپک نیست. همچنین صرفاً وظیفه اوپک نیست که کاهش تولید را در زمانی که تولیدکنندگان آمریکایی ترجیح می‌دهند افزایش دهد. اکنون اوپک دیگر حتی اوپک تنها هم نیست، بلکه اوپک پلاس است که نفت روسیه را نیز به ترکیب نفت اوپک اضافه می‌کند (در شرایط فعلی نفت روسیه در حال کاهش است). این همان کارتل سابق نیست و شرایط بازار فعلی را نمی‌توان همانند اوپل دهه ۲۰۰۰ دانست که ایده NOPEC ظهور کرد و حتی پس از آن، بارها و بارها ایده کارتل بودن اوپک توسط محققین زیادی رد شد.

امروزه، عوامل زیادی وجود دارند که به طور هدفمند بر بازار «تأثیر می‌گذارند»، از جمله آزادسازی ذخایر نفتی استراتژیک (SPR)، که صراحتاً برای تأثیرگذاری بر قیمت‌ها به روش «NOPEC» طراحی شده‌اند. اما در حال حاضر در انتشار SPR شاهد «تبانی» دولت‌ها برای دریافت زمان تأثیر حداکثری از این ذخایر هستیم.

یک واکنش منفی نیست، بلکه اقدامی در مقابل قصد فعلی NOPEC است و سعودی‌ها می‌توانند تنها با انتشار بیانیه‌ای مبنی بر اینکه ظرفیت اضافی ندارند، افزایش قیمت را مهندسی کنند. بازارها بلافاصله پاسخ خواهند داد و ممکن است همه اینها ابهام‌آمیز باشد. همانطور که رویترز اشاره می‌کند، موضع کاخ سفید در مورد این لایحه در بهترین حالت نامشخص است. ما نمی‌دانیم که آیا بایدن از آن حمایت می‌کند یا خیر. ما همچنین نمی‌دانیم که آیا حمایت کافی در کنگره برای تصویب آن وجود خواهد داشت یا خیر، به این معنی که بایدن در این مقطع هیچ نقشی در این جریان ندارد و دلیلی نیز برای اظهار نظر روشن ندارد.

تحلیل کارشناسی:

تحلیل دقیق خانم تسوتانا پاراسکوا که از تحلیلگران برجسته سایت تخصصی اوپیل پرایس می‌باشد، بدرستی و با دقت، ابعاد مختلف مصوبه NOPEC سنای آمریکا و نتایج احتمالی حاصل از آن را ارائه نموده است. این قبیل اقدامات اگرچه گویای موضع سرسختانه گروه‌های افراطی کنگره آمریکا در مقابل مقصر نشان دادن اوپیک در حوادث پیش آمده با بحران اوکراین در بازار نفت است، اما از جنبه‌های مختلف غیر علمی و تا حدودی هم شتابزده و حتی تهی از دوراندیشی‌های سیاستی است. اما آنچه که در ارائه این مصوبه مشهود است، این است که دولت بایدن نیز حاضر به اظهار نظر صریح در مورد آن نشده و بسیار محتاطانه در مقابل آن عمل نموده است.

قطع نظر از نیت افرادی که این مصوبه را در سنای آمریکا به تصویب رسانده‌اند هنوز هیچ ابزار و راهکاری برای اجرایی نمودن این مصوبه و پاسخ به مشکلات احتمالی که با تصویب آن بعنوان قانون بوجود می‌آید، از سوی حامیان آن داده نشده است. ضمن اینکه مستنداتی را نیز مبنی بر کارتل بودن اوپیک ارائه نداده‌اند، زیرا اوپیک همواره با مصوبات خود به دنبال تنظیم بازار نفت بوده است نه افزایش قیمت. مروری بر اقدامات اوپیک طی سالیان گذشته گویای این واقعیت است که اوپیک در زمانی که بازار با کمبود عرضه مواجه بوده است و یا تقاضای نفت در بازار به قدر کافی قوی بوده است، با افزایش عرضه، پاسخ مناسب را داده و این اقدام سدی در مقابل افزایش بی‌رویه قیمت نفت بوده است. این ایفای نقش تعدیل‌کننده بازار نفت و موضع‌گیری مناسب، البته همواره از سوی اوپیک بصورت یکطرفه انجام شده و در شرایطی که قیمت‌های نفت بشدت نزول یافته‌اند، هیچ اقدام مناسبی از سوی مصرف‌کنندگان برای جلوگیری از آن در جهت منافع اعضای اوپیک بعمل نیامده و اعضای این سازمان به تنهایی بار زیان حاصل از کاهش شدید قیمت‌ها را در مقاطع مختلف خود تحمل کرده است.

به نظر می‌رسد کاخ سفید پس از تصویب لایحه NOPEC محتاطانه با آن برخورد می‌کند، که این مسئله برای مخالفین این لایحه مایه خرسندی است. کاخ سفید با صحبت از «پیامدهای بالقوه و پیامدهای ناخواسته»، به این مسئله با صراحت اشاره کرده است که این طرح نیازمند نیازمند مطالعه و بررسی بیشتر است.

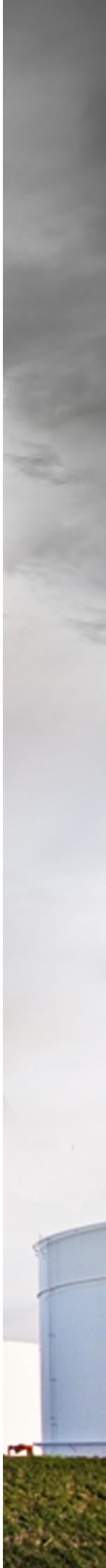
کاخ سفید هدف خود را ایجاد بستر مناسب برای عرضه نفت به منظور پاسخگویی به تقاضا دانسته و خاطر نشان کرده است که در این بستر، اوپیک نقش مهمی دارد. شرایطی که با بحران روسیه و اوکراین ایجاد شد، می‌تواند برای تولیدکنندگان نفت ایالات متحده عواقب شدید داشته باشد، به همین دلیل است که مؤسسه نفت آمریکا (API) در مقابل آن سکوت اختیار کرده است. مخالفان این طرح احساس می‌کنند که اقدام تلافی‌جویانه از سوی تولیدکنندگان اوپیک، قطعیتی است که می‌تواند به طور قابل توجهی عملیات بازار آزاد را در خصوص شیل‌های نفتی آمریکا به طور قابل توجهی بر هم بزند. اثرات اقدامات تلافی‌جویانه می‌تواند به اشکال مختلف باشد. یکی از آنها می‌تواند حمله به دلار نفتی در تکرار تهدید سال ۲۰۱۹ توسط سعودی‌ها برای فروش نفت خود به ارزهای دیگر، در صورت قانونی شدن NOPEC باشد. به گزارش رویترز، اگر سعودی‌ها برای فروش نفت از دلار خارج شوند، تأثیر قابل توجهی بر وضعیت دلار و اهرم تجارت جهانی آمریکا خواهد داشت و با بحران روسیه و اوکراین و اعمال تحریم‌های شدید، شرایط را بدتر خواهد کرد. تحریم‌های آمریکا علیه روسیه با کاهش ارزش دلار قدرت بسیار کمتری خواهند داشت. برای درک این موضوع، همانطور که کوارتز اشاره کرد، در نظر بگیرید که حدود ۸۰ درصد از معاملات جهانی نفت به دلار انجام می‌شود. در ماه مارس سال جاری، گزارش‌هایی منتشر شد مبنی بر اینکه سعودی‌ها در حال بررسی فروش نفت به چین، به یوان هستند. این موضوعی است که در چند دهه گذشته چندین بار مطرح شده است، اما ظهور آن در ماه مارس مصادف با بدتر شدن روابط ایالات متحده و عربستان سعودی و تنبیه آشکار دولت بایدن از طرف ولیعهد سعودی است. ریاض اخیراً با چین روابط خوبی داشته و چین خرید نفت از سعودی‌ها به یوان را خواستار شده است. سعودی‌ها ریال خود را به دلار متصل می‌کنند، تا خود را در مقابل نوسان ناشی از یوان مصون نگه دارند. با این حال، اگر فشار وارد شود و روابط بدتر شود، تداوم این قبیل اقدامات ریاض می‌تواند ابتدا ارزش دلار را کاهش دهد و سپس «پترویوان» را تقویت کند. اگرچه مطالعات وسیع در عربستان سعودی، هیچ نشانه‌ای از وقوع سریع این پدیده را ارائه نمی‌دهد. شکل دوم عملیات تلافی‌جویانه می‌تواند افزایش قیمت نفت صادراتی به ایالات متحده باشد. این صرفاً

سوی فعالان این بازارها و دولت‌ها برای کنترل مصارف نفت و گاز است. در واقع یکی از مشکلاتی که این بحران را شدت بخشیده است، نبود دوراندیشی کافی برای مقابله با این شرایط بحرانی نزد دولتمردان، سازمانها و دستگاه‌های مسئول در این کشورهاست. ضمن اینکه حسن نیت در همکاری ادبیات محترمانه‌ای است که همواره باید از سوی طرفین در شرایط بحرانی پاس داشته شود.

به نظر می‌رسد در شرایطی که عرضه یکی از قطب‌های اصلی عرضه‌کننده نفت در دنیا مورد تهدید و اعمال تحریم از سوی جامعه اصلی مصرف‌کنندگان قرار گرفته است، انتظار بیش از اندازه از اوپک برای سامان دادن به حجم بالای کمبود احتمالی بازار چندان منطقی نیست. ضمن اینکه بخشی از این مشکلات حاصل اثرات روانی ناشی از بحران در بازارهای بورس و فیزیکی نفت خام است که بخش عمده‌ای از آن ناشی از عدم مدیریت تقاضا از

منبع:

- NOPEC Bill Could Send Prices At The Pump Even Higher By Tsvetana Paraskova - May 08, 2022, 4:00 PM CDT

موسسه مطالعات بین المللی انرژی